

ნოდარ კობერიძე

ათი ღლე
რობერტ ალართან

ნოდარ კობერიძე

ათი დღე რობერტ ადართან

მწიგნობრივ სხვა ყველა რეკლამას ჩეხს,
განა ყველა ვართ მწიგნობარ ჩოქი,
მე, აქვენი სიყვარულს რეკლამები ვბრუნავ
და აქვენი გულბები რეკლამა მოვიდი!

ნობერტ ადართ

გამომცემლობა „მწიგნობარი“
თბილისი, 2019

ათი დღე რობერტ ადართან (აჯიაშვილი)

ეს წიგნი არაჩვეულებრივ კაცზეა, დიახაც არაჩვეულებრივზე და მას რობერტ ადარი (აჯიაშვილი) ჰქვია. მისი ცხოვრება მართლაც რომ არაჩვეულებრივია, მისი ცხოვრების ძირითად ანი და ჰოეს როს გაცეცნობით არც ებრაელობისთვის გეთმობა-ქართველს და არც ქართველობისათვის გეთმობა-ებრაელს. იგი ერთგვარად ორსახოვან იანუსს გაგონებს, სადაც ორივე ქართველისა და ებრაელის სრული სიმბოზია- საუკეთესო თვისებათა ჯამით. წიგნი ერთი ამოსუნთქვით იკითხება და კინოფირივით გიჩვენებს ამ ვაჟკაცის ცხოვრების არსს, რომლის კითხვისას მისი ცხოვრების ლამის თანამონაწილე ხდები და უნებლიეთ გულშემატკივრობ კიდევ. დღეს იგი გაერთიანება „გულთა კავშირის“ პრეზიდენცია-დანარჩენი კი წიგნში.

ათი დღე რობერტ ადართან

რედაქტორი

დამაკაბადონებელი

მაყვალა გონაშვილი

თამარ ტყაბლაძე

ISBN 978-9941-485-53-4

რობერტ ალარი

სიტყვით გამოდის მწერალთა კავშირში

ეს იყო ორი მთხმე ვრის
გულიდან ამოქახილი

TEL AVIV & JAFFA free city tour

Compliments of

Free solvent

DSDC
JEWELRY

TEL-AVIV DIAMOND CENTER
www.tlvdc.co.il

For a free City tour call:
+972-54-9873720

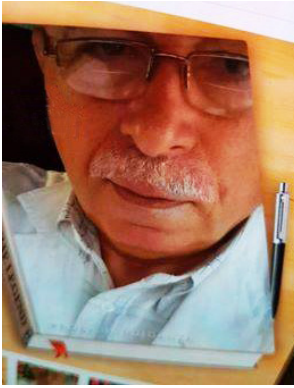
- LEGEND:**
- Free City Tour: (Red line)
 - Boardwalk: (Blue line)
 - Hotel: (Red triangle)
 - Bus Stations: (Black square)
 - Railway Station: (Black rectangle)

Main Museums & Places of Interest

Atarim Square	E/2
Aureli Center	F/4
Bahar HaCheloni	F/2
Tzahal Museum	G/2
Bank House	F/2
Ben Gurion House	E/3
Beit HaAretzi	G/2
Beit Abotirski	F/3
Beit HaLevi	F/3
Benarshi Market	F/2
Bibin Museum	G/2
Diamonds' Museum	E/5
Chagall Museum	A/5
Chagall Center	F/3
Eliot Beal Museum	C/1
Elia Museum	C/4
Elia Market	H/1
Golda Center	E/4
HaBima	F/2
HaCarmel Market	F/2
HaEzer Museum	G/2
HaGonim Museum	G/2
HaLevi Museum	H/2
HaOren Tower	F/2
HaTachana	G/2
HaTzahal Museum	H/1
Independence Hall	G/2
Jaffa TV Museum	F/2
Jaffa Port	H/1
Jerem' HaTermanim	G/2
Wikar Daganoff	E/2,1
Wikar Hamedani	D/4
Levi Museum	L/2
Meiri Natatorium	F/3
Micham HaTachana	G/1
Nahalat Brynmam	G/2
Natsum Gumpen Museum	G/2
Old Jaffa (Old)	H/3,2
Old Jaffa Museum	H/4
Performing Arts Center & Open	F/4
Promenade	G/2,2
Rabin Center	H/5
Rabin Square	H/1
Shalom Tower	G/2
Sassoon Dental Center	G/2
The Historical Museum of Tel Aviv	H/1
Tel Aviv Port	G/2
Tel Aviv Museum of Art	F/4
Tzahal Museum	H/1
Tzahal Port	H/1

ნიგნი პირველი პროლოგი-ეპრაელი კაცის ლოცვა

რობერტ ადარი

ბ ე თ ლ ე მ ი . ტ ა ძ რ ი , ადგილი, სადაც იშვა ქრისტე. კაცი იყავ, კაცური და სადაც გ ი ნ დ ა , ი ქ ი ლ ო ც ე !!! და ვლოცულობ... მკერდში დაჭრილი საქართველოს გამთლიანებაზე, ქართველი ვაჟკაცების თვალები ნალვლიანი, რომ არასოდეს მენახოს, ქართველი ქალის მკერდში, რძე არასოდეს, რომ არ დამშრალიყოს, ერი გამრავლებულიყოს, ყოველ ოჯახს სულიერი სიმშვიდით , რომ ეცხოვროს და ქართველ ქალბატონებს, უცხოეთ-

ში წასვლა არ დასჭირვებოდეთ, რათა შვილებისათვის საზრდო გამოეგზავნოთ, ქართველ ვაჟკაცებს, ქალიშვილებს, ერს და ბერს, სიამაყის გრძნობით დაუფლებულებს, ამალღებული ქართული სულით, რომ ეცხოვროთ და არა, როგორც უცხო ტომებისათვის მომსახურების სფეროში დასაქმებულებს. აი აქ, ამ დიდებული ქრისტიანული ტაძრის წინ მდგომი, მე, ჩემი სარწმუნეობით ებრაელი, ქართულ მინაზე დაბადებული, მეტყველებით ქართველი, ვლოცავ ქართველი ქალის წმინდა მანდილს, ქართული სიტყვის წადილს, გლეხი კაცის დაკოჟრილ ხელებს, ქართულ ვაზს და მის ცრემლებს, ჩვენს ბანძას, სამეგრელოს ერთ- ერთ, პატარა ულამაზესს და უსაყვარლეს სოფელს , საიდანაც დაგვიტოვეს და შეგვასისხლხორცებინეს ჭირში და ლხინში ერთობის აზრი, ენის, მიწისა და სამშობლოს სიყვარული ჩვენმა სახელოვანმა წინაპრებმა დიახაც, რომ სისხლში გააჯერეს. ვლოცავ მკერდში დაჭრილს, ჩვენს მშობლიურ საქა-

რობერტ ალარი და
პაატა იოსელიანი

და მის ბრწყინვალე ხალხს, სადაც ყოველთვის იბადებოდა ბედნიერი კაცის ცხოვრება! დაეკვლია იბადებოდეს! სადაც, ადამიანებს ერთმანეთის ბედნიერება გაეხარდებოთ, ასეც იქნება, აყვავდება ქვეყნის უკლებლივ ყველა ოჯახი, დამკვიდრდება ძმობა, ერთობა და სიყვარული, დაისადგურებს სულიერი სიმშვიდე და თბილისის ცის ქვეშ ჰაერსაც, თავისი განსაკუთრებული გემო დაუბრუნდება! გამრავლდება ერი ქართველთა და საქართველოდან ამოსული ებრაელობა, ისრაელის აღთქმულ, მითოსით მდიდარ წმინდა მიწაზე, მრავალფეროვნად იზეიმებს, მტრობაზე, შუღლზე, უვიცობაზე და უზნეობაზე გამარჯვებას! დედამინის ამ უმშვე-

რთველოს, ვუსურვებ გამთლიანებას და აყვავებას, ვუსურვებ თითოეულ ოჯახს, მის ხალხს ყველა ერის შვილს ვლოცავ, ვისაც ერთმანეთის ბედნიერება სწყურიათ და საქართველოს აღმავლობა სურთ და უხარიათ! ვლოცავ იმ დიდებულ ქართულ მიწას, ვინც გამოგვკვება, გამოგვზარდა და დღემდე მოიტანა ჩვენი სიცოცხლე, ვლოცავ მიწას, რომელმაც მიიზარა დედაჩემის ნეშტი დამპალოს სასაფლაოზე უკუნითი უკუნისამდე ამენ. ლოცვას ვუგზავნი ქვეყანას

რობერტ ალარი და
ნუზარ ჯანაშვილი
იერუსალიმი,
ჯვრის მოწასტარი,
რუსთაველის ფრანკასთან
ვეფხისტყაოსნით ხელში

და მის ბრწყინვალე ხალხს, სადაც ყოველთვის იბადებოდა ბედნიერი კაცის ცხოვრება! დაეკვლია იბადებოდეს! სადაც, ადამიანებს ერთმანეთის ბედნიერება გაეხარდებოთ, ასეც იქნება, აყვავდება ქვეყნის უკლებლივ ყველა ოჯახი, დამკვიდრდება ძმობა, ერთობა და სიყვარული, დაისადგურებს სულიერი სიმშვიდე და თბილისის ცის ქვეშ ჰაერსაც, თავისი განსაკუთრებული გემო დაუბრუნდება! გამრავლდება ერი ქართველთა და საქართველოდან ამოსული ებრაელობა, ისრაელის აღთქმულ, მითოსით მდიდარ წმინდა მიწაზე, მრავალფეროვნად იზეიმებს, მტრობაზე, შუღლზე, უვიცობაზე და უზნეობაზე გამარჯვებას! დედამინის ამ უმშვე-

ნიერეს კუთხეში, სადაც მიწა თავისი ნოყიერებით ყვავის და თითოეული კენჭიც კი მღერის სინათლე საბოლოოდ დაამარცხებს სიბნელეს და ამიტომაც, ხმამაღლა ხან ფეხზე მდგომი ვლოცულობ, ხან კი, დაჩოქილი გაგვივი, ლეგენდებით მდიდარი ტაძრიდან, ადგილიდან სადაც იესო იშვა: კაცი იყავ კაცური და სადაც გინდა იქ ილოცე! -ეს რობერტ ადარის სიტყვებია, რომელშიც სარკესავით აირეკლება ამ კაცის სახე!

რობერტი მეგობრობით გარემომოტყმული
მერაბ მინაელი, ნოდარ კობერიძე, შალვა წინუაშვილი,
ბალთერ არაბული და ჩამუსლული რობერტ აფინაშვილი

ნარღვენა

რამ მომაფიქრა ამ წიგნის დაწერა? ბევრმა "არაფერმა", მას უბრალოდ მეგობრის მონატრებას დავარქმევდი. იგი მრავალი

აეროპორტში

რეგალიებით არის შემკული, დაწყებული მწერალთა კავშირის საპატიო წევრობიდან, დამთავრებული დავით აღმაშენებლის აკადემიის საპატიო პროფესორობა, იგი ერთერთი დამფუძნებელი და სულის ჩამდგმელია "გულთა კავშირისა" და კიდევ მრავალნი სხვანი, (საქართველოს ჩემპიონი მაგიდის ჩოგბურთში) რომელთა ჩამოთვლა ოი რა შორს წაგვიყვანს, ოი რა შორს!!! მაგრამ ორ "რეგალიას" მაინც გამოვყოფდი-ესაა, მისი ოჯახი და მეგობრობის ხალასი სიყვარული. ოჯახის დიასახლისს ქალბატონ დოდოს კეთილ-ანგელოსს დავარქმევდი. შეაბიჯებ თუ არა მის ოჯახში რაღაც იღუმალაი ძალა გაგრძნობინებს რომ სავანეში, სიკეთის სავანეში მოხვდი, ესაა ოჯახურობის ტრადიციის გუმაგი-ხოლო მისი

ნანა ღავარის ღაფილდოეზის სცენა მარცხნიდან ნოღარ კოზაიკიძე, ნანა ღვირი, ბალათარ არაბული, ნუზგარ ჯანაშვილი

ბალატიერ არაბაული

ნუზგარ ჯანაშვილი
ნანა ღავარი, როპერ აღარი
იუსა მოშიაშვილი

ქალიშვილები და შვილიშვილები ამ სათნოების მატარებელნი რომ არიან, ამასაც წამს შეიგრძნობ. მეორე "რეგალია კი გახლავთ უფლისგან ნაბოძები მოყვასის სიყვარულის უსაზღვრო ნიჭი, მეგობრობის ნიჭი, ერთგულების ნიჭი, სიყვარულის სითბოში ადღევებილი ნიჭი! ჩვენი მეგობრობა 30-წელზე წინ დაიწყო, მერე იყო 30-წლიანი წყვეტა და თავის მეორე თუ პირველ(არ ვიცი როგორ ვთქვა, ორივე სწორი მგონია), სამშობლოში დამკვიდრდა, მოძლიერდა თუ არა ძველი მეგობრების მოძიებას მიჰყო ხელი და ასე "ფეისბუქში" აღმომაჩინა, აღმომაჩინა არამართო მე არამედ ხელმეორედ აღმოაჩინა მთელი არმია მეგობრებისა და მას შემდეგ მოფერებასა და სითბოს ვით აკლებს მათ! ეტყვი რამეს მადლობის მსგავსს და თავისი მრავლისმეტყველი სახიერებით შემოგხედავს და ლოყებზე ალი აგივარდება, მორიდების, სიყვარულისა და მონატრების ალი! ჰოდა აი ამ "ალმა" დმანერინა ამ დილით ეს ეპისტოლე! იხარე, იჯანმრთელე და იმრავალტყამიერე ჩვენო კეთილშობილო ვაჟკაცო, დე მოგვენატრო, მთავარია, რომ ვიცით ამაყად დააბიჯებ ისრაელის ქუჩებში სიკეთის მადლით შემკული კაცი და მუხრანის ცნობილი

წლეუბი მირკბიან და მირკბიან!

ლექსის პერიფრაზით დავასრულებ ამ წიგნის შესავალ სიტყვას-იაროს, იაროს, იაროს-ამინ!

ჰოდა -„გულთა კავშირის“ ახლანდელ პრეზიდენტს, ამ კავშირის ერთ-ერთ დამფუძნებელს მასზედ წიგნის დანერა რომ შევთავაზებ, თავისი კეთილი ღიმილით ასე რომ ატყვევებს კაცს და სამეგობროდ გიზიდავს ვითარცა ანდამანტი, შემდეგი სიტყვებით მიპასუხა:

„არ ვიცი, არ ვიცი, როგორ მიიღებს საზოგადოება ჩემს ორივე სამშობლოში:საქართველოსა თუ ისრაელში - საქართველოში რობერტ აჯიაშვილის, ხოლო ისრაელში რობერტ ადარის, ფიქრთა სრბოლას, თანაც ასეთი პრეტენზიული სათაურით, მაგრამ ეს სრბოლა რომ უზაკველოდ ჩემი ცხოვრების რბოლაა, რბოლაა სადაც თავად მივაქროლებ ჩემი ცხოვრების ეტლს, რომელშიც მარად თავად გახლდით შებმული და ახლა ფინიშის სწორზე 77 წლით დამძიმებულს მუხლი რომ კიდევ მერჩის მემაცება და მწამს ღირსეულად გადავკვეთ ფინიშის ხაზს! ამაში დარწმუნებული, დიახაც დარწმუნებული ვარ დარწმუნებული! რა გზა არ განვვლე, სად არ ვიყავ, მაგრამ ამაში გასაოცარი

ბალათერ არაბული და
ნოდარ კობაერიძე
ბათუმში

არაფერია, მე ხომ იმ ერის შვილი ვარ ვისშიც მარადიული ურიაა ნაშობი, მაგრამ ამავე დროს იმ ერის შვილიც გახლავართ ვის უპირველეს მგოსანს უთქვამს: რასაცა გასცემ შენია რაც არა დაკარგულია და რომლის სამუდამო სამყოფელი აქ ჩვენთან ისრაელში ჯვრის მონასტერში იმყოფება, არ ვიცი, არ ვიცი!“

მითხრა და თავი მორიდებით დახარა. ამ კაცს მორიდება და ტაქტი ლამის დედის მუცლიდან დაჰყვება, ამშვენებს კიდეც და ვაჟკაცადაც წარმოგიდგენთ. აი რა მოგვწერა პირველი ვიზიტის წინ ბატონმა რობერტმა. ტექსტი

ცოტა დიდია მაგრამ იქ ძვირფასი სიტყვები ისე არიან მიმოხნეულები, ვითარცა მარგალიტნი ზღვის ფსკერზე და მათი ხელის ხლება დიდ მკრეხელობათ ჩავთვალე. მით უმეტეს, რომ ამ წერილს ხელს აწერს თავად რობერტ ადარი, მაგრამ იგი გულის თქმაა ყველა საქართველოდან ამოსული ქართველი ებრაელისა, მე ასე დავინახე და დარწმუნებული ვარ არ შევმცდარვარ!

მაშ გაეცანით:

„საქ.მწერალთა შემოქმედებითი კავშირის თავმჯდომარეს ბ-ნ

ნოდარ კობაერიძე
რუსთაველის ფრესკასთან
ვაფხისტყაოსნით ხელში

ბალათერ არაბულს, ილია ჭავჭავაძის, ნიკო ნიკოლაძის, ნიკო ლორთქიფანიძის, დავით აღმაშენებლის პრემიების ლაურეატს მწერალს და საზოგადო მოღვაწეს

ბ -ნ ნოდარ კობერიძეს,

ბალათერ არაბული
არ დარჩენილა ჯილდოს გარეშე

მოგესალმებათ და მოგელით ქვეყანა, ერთ ერთი ყველაზე პატარა სახელმწიფოა დედამიწაზე, ქვეყანა, რომელსაც ერთის მხრივ ხმელთაშუა ზღვა აკრავს და მეორეს მხრივ გარშემო, მთელი ოკეანე 100 მილიონიანი არაბული სახელმწიფოების. ქვეყანა, რომელიც მსოფლიო გეოგრაფიულ რუქაზე, წერტილივით მოჩანს

და ისიც ლუბის ქვეშ, ქვეყანა, რომელიც თავისი არსებობის 70 წლის მანძილზე, შიგნითა და გარეთ არსებული მტრებისაგან, ტერორიზმის ყოველდღიური მოსალოდნელი, მუდმივი საშიშროების წინაშე პირისპირ დგას, შენდება და ვითარდება და მას, ის რ ა ე ლ ი ჰქვია!

ეს იმ ფონზე, როცა მსოფლიოში ოფიციალურად 26 მუსულმანური, ასზე მეტი ქრისტიანული და მხოლოდ ერთად ერთი ებრაული სახელმწიფო ისრაელია!

იგი ჩვენი სამშობლოა, პატარა, მაგრამ მსოფლიო სტანდარტების დონეზე ასული ძლიერი, უშიშარი და შეუვალი სახელმწიფო!

მოგესალმებათ ჩვენი ქვეყანა და თავისი გულის კარებს გიღებთ, ჩვენს საყვარელ ძმებს ქვეყნიდან, სადაც ჩვენი ცხოვრება დაიბადა, დაწყებული ჩემი ბანძიდან, საიდანაც ჩვენ

ექსპრეზიდენტი და პრეზიდენტი

დაგვიტოვეს ჭირში და ლხინში ერთობის აზრი, ქვეყნისადმი უზომო სიყვარული და ერთგულება, იმ მინის პატივისცემა, სადაც ავიდგით ფეხი, სადაც დაირწა ჩვენი ქართული აკვანი, სადაც ვისწავლეთ ანი და ბანი, ალფ-ბეთი, მეტყველება, ამბორი და სიყვარული და აზრი მივანიჭეთ ჩვენს ცხოვრებას! მოგესალმებით იმ არნახული სილამაზის ქვეყნიდან ჩამოსულთ, სადაც ლამაზი და ლაზათიანი სტუმარ-მასპინძლობა იცინან, სადაც ყოველთვის ამაყად ჟღერდა

თითოეული ქართველი ებრაელისათვის სიტყვა "სამშობლო", რომელიც ერთობაში ასოცირდებოდა უკვდავ სიმბოლო - "საქართველოსთან", სადაც დაიბადა ჩვენი ბავშვობა და ამ სიამაყის გრძნობით დავდივართ ახლაც, ჩვენს ფეხქვეშ ამოდებულ ამ ცოდვილ და დაღლილ დედამიწაზე!

გულში გიხუტებთ ჩვენს მეგობრებსა და ძმებს ქვეყნიდან, სადაც ანტი სემიტის მიმართ არასოდეს ყოფილა, პირიქით ქართველი და ებრაელი კაცის გულები, გარდა საქმიანი ურთიერთობებისა, ყოველთვის შეერთებული

კარაოკეზა ემიგრანტებთან

მე და როზერტი გოლგოთაზი

იყო წმინდა და მაღალი ადამიანური სიყვარულით.

თქვენ მოგელით საინტერესო პროგრამა ჩვენს ქვეყანაში. მოგესალმებათ ჩემი სამშობლო, ჩვენი ისრაელი, მისი აღთქმული და წმინდა მიწა, რომელიც პირველ ადგილზეა მსოფლიოში, ერთ სულ მოსახლეზე, ნობელის პრემიის ლაურეატობის მიხედვით და უსწრებს ისეთ ქვეყნებს, როგორცაა ჩინეთი, მექსიკა და ესპანეთი. ამ პატარა სახელმწიფოს მოსახლეობა

თავისი არსებობის 70 წლის მანძილზე, 30-50 % ით გაიზარდა!

ჩვენს პატარა, სასწაულმომქმედ სამშობლოს, მსოფლიოში მერვე ადგილი უკავია, ადამიანთა სიცოცხლის ხანგრძლივობის მიხედვით და უსწრებს ისეთ მძლავრ ქვეყნებს, როგორცაა დიდი ბრიტანეთი, აშშ და გერმანია!

ისრაელი აღიარებულია მსოფლიოში მესამე ქვეყნად, სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტების მიხედვით, ისრაელური ფილმები, სამი წელიწადია ზედიზედ დომინირებს ამერიკული კინო აკადემიის ოსკარის პრიზზე, როგორც უცხოური საუკეთესო ფილმები, იგი, კოსმოსის მეცნიერულ კვლევაში მსოფლიოში მესამე ქვეყნადაა აღიარებული!

ეს პატარა ქვეყანა, ერთ სულ მოსახლეზე ყველაზე მეტ ინვესტიციას იზიდავს, ვიდრე მსოფლიოს რომელიმე მოწინავე ქვეყანა, 30-ჯერ მეტს ვიდრე ევროპა!

ისრაელი ლიდერია მსოფლიო ბაზარზე, სამედიცინო აპარატების პატენტობით, კომპანიები, რომლებიც შემოდიან ჩვენი

სამშობლოს სივრცეში, უფრო მეტია ვიდრე ევროპაში, ინდოეთში, ჩინეთში და იაპონიაში ერთად აღებული, და ბოლოს, ისრაელი ერთად ერთი სახელმწიფოა მსოფლიო ისტორიაში, რომელსაც უბრუნდება 2000 წლის წინათ აყრილი, განდევნილი და მსოფლიოს სხვა და სხვა გეოგრაფიულ წერტილებში გაფანტული თავისი ერის შვილები, რომელიც " მეგზური და დევნილი ერის" სახელთაც კი შეამკეს.

რეპატრიაციის ამ ტალღას, საქართველოში შავი დროების მძვინვარების გამო, ვერ ასცდა ჩვენი თაობაც, ავიყარეთ საქართველოდან, ვმოქმედებდით ჩვენი სურვილების წინააღმდეგ, ნამოვედით და გამოგვყვა ქართველი ხალხის სითბო და სიყვარული, გამოგვყვა ამ მიწის სიყვარული, სიყვარული მიწისა, რომელსაც ჩახუტებული ჰყავს, დედაჩემის ნეშტი დამპალოს სასაფლაოზე უკუნითი უკუნისამდე!

მაგრამ, ჩვენ ვიყავით ვალდებულნი, ჩვენი ბავშვები, მოხუცები, ოჯახები გადაგვერჩინა!

ახლა კი, გელოდებით თქვენ, აქ ჩვენს სამშობლოში, ისრაელის წმინდა მიწაზე, ხმელთაშუა ზღვის სანაპიროზე, სადაც ჩავუშვით ჩვენი სიცოცხლის ხომალდის ლუზა, სადაც მოუთმენლად ველოდებით თქვენთან შეხვედრას, რადგან უქართველობა და ნოსტალგია ძალიან გვანუხებს, თითქმის გადაგვეკეტა სასუნთქი ორგანოები და ამიტომაც ვეცდებით ვიყოთ, ჩვენი ძმების, საპატიო სტუმრების, ღირსეული მასპინძლები.

ისრაელის ელჩთან
თბილისი ურთიერთპატივისცემა
ჩამოგვიყალიბდა

შუაპი რობერტ ალარი, ჯამლეთ ხუსაშვილი

ამაღლებული სულით მოგესალმებით, იმ სასახლის წარმოგზავნილებს, სადაც ოდითგანვე ყალიბდებოდა ქართული სული, მდიდარი ტრადიციები, სადაც დაირწა ქართული ინტელიგენციის აკვანი, სადაც 2017 წლის 6 ოქტომბერს გაიმართა შესანიშნავი საღამო, პროფესორ შალვა წინუაშვილის წიგნის „საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგია“, პრეზენტაცია და შემდეგ, როგორც შესანიშნავმა მწერალმა და საზოგადო მოღვაწემ ბ-მა ნოდარ კობერიძემ განაცხადა, ტრიუმფით მოიარა საქართველოს სხვადასხვა ქალაქები, საღამო რომელიც ქართულ-ებრაულ მინი სიმპოზიუმს უფრო წააგავდა. აქ თავი მოიყარა საქართველოს მწერლების, პოეტების და ხელოვნების მუშაკების, ქართული ინტილიგენციის შესანიშნავმა ელიტამ, სადაც მოხდა საპატიო ჯილდოებითა და ნოდებებით, ისრაელში მცხოვრებ ქართველ ებრაელთა გამოჩენილ პირების დაჯილდოება.

ამით ქართველმა ხალხმა, კიდევ ერთხელ დაუნთო წმინდა სანთელი ქართულ-ებრაულ უნიკალურ ურთიერთობას, რო-

მელსაც ალბათ იუნესკო მიანიჭებს "არამატერიალური ღირებულების კულტურული ძეგლის" სტატუსს.

ეს კი მსოფლიოში უპრეცედენტო შემთხვევაა!!! ამიტომაც ვუფრთხილდებით ჩვენი ურთიერთობის ასეთ სტატუსს და ვეცდებით ვიყოთ თქვენი ღირსეული მასპინძლები, მდიდარი ქართული ტრადიციებიდან გამომდინარე,

ქართული სტუმარ-მასპინძლობით უნიკალური ტრადიციით რამდენად შევძლებთ ყოველივე ამას, ვფიქრობ შეჯამდება და გაირკვევა 2018 წლის 21 აპრილს, საღამოს 20 საათზე დანიშნულ თქვენს შეხვედრაზე, საქართველოდან ამოსულ ებრაელ მოსახლეობასთან, ქ. აშდოდის მუნიციპალიტეტის სააქტო დარბაზში, რომლის უფლებაც მოვიპოვეთ, ქ.ალაქ აშდოდის მერის მოადგილის, ბ-ნ მოშე ბოთერაშვილის ძალისხმევითა და დახმარებით. უდავოდ ბ-ნ მოშეს მიუძღვის ლომის წილი, ასეთ დიდებულ საქმეში აღმოჩენილი დახმარებისათვის.

უღრმესი მადლობა მას იმისათვის, რომ მის მეორე პროფესიას ადამიანებისათვის დახმარება და სიყვარული, რომ ჰქვია სახელად. იგი ყოველთვის იმ თამასასთან დგას, სადაც შეიძლება, მისმა მოქმედებამ ქართველ ებრაელთა ღირსების დონე კიდევ უფრო მაღლა ასწიოს.

კიდევ ერთხელ მოგესალმებით, ესოდენ ძვირფასო და საპატივსაცემო ჩვენო სტუმრებო, ჩვენო საყვარელო ძმებო და ხმამაღლა გეუბნებით:

კეთილი იყოს თქვენი ფეხი, ისრაელის წმინდა მიწაზე,

ანუ ბარუხ აბაიმ !!!

რობერტ ადარი

ისრაელი, ხულონი

14.4.18

თავიდანვე მინდა აღვნიშნო, რომ იუნესკოს ჯერ არ დაუმტკიცებია ჩვენი-ძმობის ქართველთა და ებრაელთა მეგობრობის, „არამატერიალური ღირებულების კულტურული ძეგლის“

სტატუსი, მაგრამ მერე რა, ჩვენ ამ ორი ერის შვილებმა ხომ ვიცით რომ ეს შეყოვნება ვერაფერს დააკლებს ჩვენ ძმობას და როგორც ჭაბუა ამირეჯიბის უკვდავი რომანის გმირი დათა თუთაშხია იტყოდა-ასეა ეს და ასეც იქნება, ჩემი მხრივ კი დავამატებდი, რომ თხრობას ამ არაორდინალურ პიროვნებაზე პირველი ვიზიტით დავიწყებ რომელიც 2018 წლის მაისში შედგა და სადაც გაერთიანება „გულთა კავშირის“ მიწვევით გამოჩენილი პოეტი და საზოგადო მოღვაწე მწერალთა კავშირის მაშინდელი თავჯდომარე ბალათერ არაბული და თქვენი მონა მორჩილი ნოდარ კობერიძე(ილია ჭავჭავაძის, ნიკო ნიკოლაძის, ნიკო ლორთქიფანიძის და დავით აღმაშენებლის პრემიების ლაურეატი, მწერალთა კავშირის გაგეობის წევრი), გახლდით. მაშინ მე მცირე წიგნი გამოვაქვეყნე ამ ვიზიტზე, რომელსაც „პირმშო“ დავარქვი და იგი ერთგვარ უვერტიურად დაედება ამა წიგნს, ხოლო მეორე ნაწილში გაერთიანება“გულთა კავშირის“ პრეზიდენტის ბატონ რობერტ ადარის მიერ პირადად მიწვეულნი გახლდით ილია ჭავჭავაძის, ნიკო ნიკოლაძის, ნიკო ლორთქიფანიძის, დავით აღმაშენებლის პრემიების ლაურეატი, თქვენი მონა მორჩილი ნოდარ კობერიძე და მწერალთა კავშირის თანათავჯდომარე გამოჩენილი პოეტი და საზოგადო მოღვაწე: ილია ჭავჭავაძის, გალაკტიონ ტაბიძის, აკაკი წერეთლის, ანა კალანდაძის, თბილისური გაზაფხულის ფესტივალის, უკრაინის პოეტური თანავარსკვლავედის, ბულგარეთის მთარგმნელთა კავშირის, სერგეი მიხალკოვის პრემიების ლაურეატი, სომხეთის მსოფლიო ფესტივალის გრან-პრის მფლობელი, იტალიის პოეზიის ფესტივალის გამარჯვებული, მაყვალა გონაშვილი მეუღლითურთ ბატონ მერაბ კეზუას სახით.

მაშ ასე დავიწყეთ!

წიგნი მეორე

როპარტის საამაჟო ოჯახი

ბიოგრაფია

“სანთლებს დავუნთებ მე შენს წარსულს, ჩემო თბილისო, ვერ დავივიწყებ შენს სიყვარულს, გულში რომ დამრჩა, წარსულს მიხატავს მოგონება თანაცხოვრების დავრჩი უგულოდ, მქონდა იგი და შენთან დამრჩა”...

ეს სიტყვები ქართველებრაველ პოეტს რობერტ ადარს (აჯიაშვილი) ეკუთვნის, რომლისთვისაც თბილისში ყოველი ჩამოსვლა სასიამოვნო მღელვარებასთან ასოცირდება და თბილისის მისი მუდმივი მონატრებაა...

მოდით ჯერ ბიოგრაფიის მშრალი ციფრები დავდოთ და მერე სათითაოდ გავაცოცხლოთ ამ საოცარი პიროვნების ცხოვრებაი საკვირველი!

ო ფ ი ც ი ა ლ უ -
რი სახელი-რობერტ ადარი

დაბადების თარიღი 18 ივნისი 1942 წელი
კატეგორია: პოეტი

ნოდარ კობარიძე,
თემურ ღავითაია და
როპარტ ადარი
თბილისში - რესტორანში

საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი. მაგიდის ჩოგბურთის სექციაზე. მწვრთნელი რობერტ ადარი (მარჯვნივ)

რობერტ ადარი (აჯიაშვილი) 1942 წ. 18 ივნისს თბილისში დაიბადა. გაიზარდა გალაკტიონ ტაბიძის ქუჩაზე. უბანში „რობას“ მეტსახელით იცნობდნენ. 1960 წ. თბილისის 71 (ყოფილი 37) საშუალო სკოლა დაამთავრა, 1966 წელს - საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის ეკონომიკა-ორგანიზაციის ფაკულტეტი. მუშაობდა სამშენებლო ტრესტ „მაღლივმშენში“ ეკონომისტ-ფინანსისტად, საქართველოს თეატრალური საზოგადოების სანარმოო და საქართველოს ყრუ-მუნჯთა სასწავლო სანარმოო კომბინატებში. 1986 წ. ჩამოაყალიბა ქალაქების სანარმო კოოპერატივი „ლებარდე“ და მისი თავმჯდომარე იყო 1993 წლამდე.

სკოლანდელი ასაკიდან რობერტ ადარი მისდევდა სპორტს. იყო სხვადასხვა საკავშირო ჩემპიონატებისა და სპარტაკიადების მონაწილე. 1950-ანი წლების ბოლოს და 1960-იან წლებში არაერთხელ გახდა საქართველოს ჩემპიონი ჭაბუკებსა და დიდებს შორის მაგიდის ჩოგბურთში.

მაცვალა გონაშვილი და ნოდარ
კობჯარიძე
საუზმის დროს

შალვა წინუაშვილი,
ნოდარ კობჯარიძე,
იზოლდა მოშიაშვილი,
კოტე თაყვარელიძე,
ბალატიერ არაბული

რობერტ ადარი ისრაელში პირველად 1974 წ. ჩავიდა როგორც ტურისტი. 90-იან წლებში საქართველოდან, სადაც დაიბადნენ და გაიზარდნენ, წასვლის გადაწყვეტილების მიღება აჯი-აშვილების ოჯახისთვის ადვილი არ ყოფილა. თუმცა 1993 წელს, როდესაც საქართველოში პოლიტიკური და ეკონომიკური მდგომარეობა უკიდურესად გამწვავდა, რობერტ ადარი მეუღლესთან დორა ადართან (დოდო ბათაშვილი) და ქალიშვილების ოჯახებთან ერთად საცხოვრებლად ისრაელში ავიდა. ისრაელში ადაპტაციის და დამკვიდრების პირველი წლები რთული იყო, მაგრამ შრომისმოყვარეობით და ახლობლების მხარდაჭერით ოჯახმა სირთულეები დასძლია. რობერტ ადარი დღემდე მუშაობს ისრაელის ელექტროკომპანია „ხევრათ ხაშმალში“, ტრანსპორტის განყოფილებაში.

რობერტ ადარი არის პოეზიის, განსაკუთრებით ქართული პოეზიის დიდი მოჭირნახულე. მისი ლექსები იბეჭდება ისრაელისა და საქართველოს ჟურნალ-გაზეთებში. რამდენიმე ლექსი შესულია საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგიაში. 2017 წ. არ-

კომპოზიტორი ვაჟა ახარაშვილი, მე და თემურ ღავითაშვილი

ჩეული იქნა საქართველოს მწერალთა კავშირის საპატიო წევრად, დავით აღმაშენებლის სახელობის აკადემიის საპატიო პროფესორად, საქართველოს მწერალთა კავშირის დესპანად

კულტურის საკითხებში ისრაელში. ქართულ-ებრაულ ურთიერთობაში შეტანილი განსაკუთრებული წვლილისა და დამსახურებისათვის რობერტ ადარი დაჯილდოებულია მაქს შავიტის აკადემიის საპატიო ორდენით - „ღირსეული ქართველი ებრაელი“. დაჯილდოებულია ასევე შოთა რუსთაველის საზოგადოების საპატიო სიგელით.

რობერტ ადარის საქმიანობაში განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს საქართველო-ისრაელს შორის კულტურული ურთიერთობების გაღრმავებას. 2018 წელს ისრაელში მან და მისმა თანამოაზრეებმა - პროფესორმა შალვა წინუაშვილმა, მწერალმა ნუგზარ ჯანაშვილმა, ან განსვენებულმა პოეტმა ნანა დავარმა, ქალაქ ხაიფის არქიტექტორ პაატა იოსებაშვილთან ერთად დააფუძნეს ქართულ-ებრაულ ურთიერთობათა გაერთიანება

მასპინძელი

რობერტ ადარი და
იუზა მოშიაშვილი

„გულთა კავშირი“. 2019 წ. რობერტ ადარი „გულთა კავშირის“ პრეზიდენტად აირჩიეს, იყო დავით აღმაშენებლის საზოგადოების პრეზიდენტის წევრი.

რობერტ და დორა ადარების ოჯახი ცხოვრობს ქალაქ ხულონში. ჰყავთ ორი ქალიშვილი და ოთხი შვილიშვილი.

იშვიათად მშრალი ინფორმაცია ასეთი მეტყველი იყოს. წაიკითხავ მას და კინოს კადრებივით აციმციმდება ცხოვრება ჯაფა გამოვლილი კაცისა, კაცისა, რომელსაც ვალი მოუხდია

ორივე სამშობლოს წინაშე და ახლა დაუდევარი ცხოვრება გამოვლილი, თითქოს უნდა ტკბებოდეს თავისი განვლილი ცხოვრებით, მაგრამ არა-ვიდრე თუნდაც ერთი დღის სამყოფი ენერჯია მაქვს სახლში რა გამაჩერებს, საქმენი თავისას მოითხოვენო.

ჰოდა ამ „საქმიდან“ გამომდინარე მიგვიწვია, მე და მაყვალა გონაშვილი მეუღლითურთ. რობერტს კი მე საქართველოს დავით აღმაშენებლის საზოგადოებიდან ვიცნობ. რომლის თავმჯდომარე გახლდათ გამოჩენილი ქართველი მწერალი და ვაჟკაცი კაცი გურამ ფანჯიკიძე, ამ საზოგადოების პასუხისმგებელი მდივნი გახლდით თქვენი მონა-მორჩილი, რობერტი კი პრეზიდენტის წევრი გახლდათ. იგი ბალთერ არაბულთან ერთად საგამომცემლო საქმიანობას ედგა სათავეში ამავე დროს იგი აქტიურ მონაწილეობას ღებულობდა ნარიყალაზე წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიის აღდგინების საქმეში, ასე რომ ამ ტაძრის საძირკველ-

ში ებრაელი კაცის ოფლიც ჩაღვრილა. მართალი ვითხრათ ეს სულაც არ მიკვირს, ჩვენი და ებრაელი ერების დუღაბში ვინ მოსთვლის რამდენი ებრაელი კაცის ოფლი და სისხლი ურევია. მერე დრო რომ აირია საქართველოში ოჯახი განარია ავაზაკების პარპაშს და ისრაელში ავიდა. ამ დღის შემდეგ თითქოს სამუდამოდ დავშორიშორდით, ოცდაათ წლამდე გავიდა, არაფერი მსმენოდა მისი და აი ერთ მშვენიერ დღეს ფეისბუქის პირად წერილებში მისი წერილი დავლანდე. ოი, როგორი იყო ჩემი გაოცება და სიხარული ამას ვერ აღწერს კაცი, აქ მარტო გულის ჩქამთა აჩქარებული რიტმის სმენაა საჭირო. და ამ დღიდან დაინყო, დანგრეული? როგორ გეკადრებათ, გულის სიღრმის სკივრში სათუთად შენახული ძმობის აყვავების ხანა. აღმოჩნდა რომ მთელი ეს წლები ოცნებად დაატარებდა სიყვარულს ჩვენსას და აი გაზაფხულიც დადგაო.....

პირველად თვითონ ჩამოვიდა, ხომ წარმოგიდგენიათ ამდენი წლის მეგობრებთან შეხვედრა, რა თქმა უნდა იყო ცრემლიც და ღვინის სმაც მაგრამ მათ უკან საქმე იდგა. ისრაელში მოღვაწე მწერალ ქართველებს ქართულ ენაზე პოეზიის ანთოლოგია გამოუციათ (მისი სულის ჩამდგმელი გახლვთ გამოჩენილი საზოგადო მოღვაწე მწერალი შალვა წინუაშვილი) და ეს ძვირფასი ნიგნი მოგვართვეს კიდევ. ამავე დროს გადაუწყვეტიათ შეექმნათ გაერთიანება „გულთა კავშირი“, რომლის ძირითადი მიზანი ჩვენი ერების სულიერი კავშირის განმტკიცებაში მდგომარეობს. აი ისინიც; ნანა დვირი (ამ უნიჭიერესი პოეტის ნაადრევმა წასვლამ ამა ქვეყნიდან ძალზედ დაგწყვიტა გული), რობერტ ადარი-აჯიაშვილი, არქიტექტორი პაატა იოსები-იოსებაშვილი, მწერალი და საზოგადო მოღვაწე ნუგზარ ჯანაშვილი, პროფესორი შალვა წინუაშვილი. სიტყვა და საქმე ერთი იყო, მართლაც შეიქმნა „გულთა კავშირი“ რომელმაც არაერთ კეთილშობილურ საქმეს დაუდო სათავე, რომლის ახლანდელი პრეზიდენტია რობერტ ადარი-აჯიაშვილი (პირველი პრეზიდენტი გახლდათ ბატონი პაატა იოსებაშვილი), გულთა კავშირის მიწვევით ისრაელს

ენვია მწერალთა კავშირის მაშინდელი თავმჯდომარე გამოჩენილი პოეტი ბალათერ არაბული და მე. ამ ვიზიტზე თავს არ შეგანყენო, მასზე პატარა წიგნი დავწერე და „პირმშო“ დავარქვი. ეს იყო დაუფინყარი ერთი კვირა და აი ახლა „გულთა კავშირის“ პრეზიდენტის პირადი მინვევით მივემგზავრებით მაცყლა გონაშვილი მეუღლითურთ და მე ნოდარ კობერიძე.

გამგზავრების დღეც, მოვიდა, მე კი ფიქრებმა წამიღეს, წამიღეს და ქართველთა და ებრაელთა ცხოვრების სანახებში ჩავიხედე და გამახსენდა ჩემი წერილი, ქართველთა და ებრაელთა ერზე როს დავწერე.

აი ისიც ებრაელი ერი, ქართველი ერი და იერუსალიმში გამაღილი დროშები!

ებრაელი ერის, დამკვიდრებული სტერეოტიპი ამ ხალხისა, წამს ქრება, როგორც კი თუნდაც ზერელედ გადაავლებ თვალს მის ისტორიის, ეთნოგენეზისს, მებრძოლ სულსა და შეუდრეკელობას. ამ ხალხს უფალმა ზღვა გაუპო და ათი მცნება ამცნო, რადგანაც მათში შეიცნო ნებელობის ძალა, რომელიც საუკუნეებს გაუძლებდა და მის რჩეულ ქალაქს მასვე დაუბრუნებდა და ასეც მოხდა. მათ წიაღში იშვა ორი მსოფლიო რელიგია: ქრისტიანობა და ისლამი, მაგრამ ამან წამითაც ვერ შეარყია მათი რწმენა, რწმენა იმისა რომ ისინი იყვნენ მესიანიზმის მატარებელი ხალხი. ხოცავდნენ, ამცირებდნენ, ავინროებდნენ, ისინი კი მაინც შეხვედრას ერთი ფრაზით ამთავრებდნენ-მომავალ წელს იერუსალიმშიო და ასე გრძელდებოდა საუკუნეები, და ამ საუკუნეებში ვინმესთვის რომ გეთქვათ საბოლოოდ იერუსალიმს ებრაელობა დაიბრუნებდა (მათ ხომ ამ ქალაქში ცხოვრებაც აკრძალული ჰქონდათ და მხოლოდ წელიწადში ერთხელ ჰქონდათ უფლება მისუღიყვნენ გოდების კედელთან რათა ღმერთაან ესაუბრათ). არადა ვინ არ ფლობდა ამ ქალაქს - ეგვიპტელებიო, არაბებიო, ჯვაროსნებიო... გიორგი ბრწყინვალეს დროს ხომ ქრისტიანთაგან მარტო ქართველებს ჰქონდათ უფლება ცხენზე ამხედრებული გამაღილი დროშებით შესული-

ყვენ ამ წმინდა ქალაქში), მაგრამ გავიდა დრო და ექვსმა მილიონმა ებრაელმა შეაბიჯა კრემატორიუმში რათა მოეპოვებინათ მორალური უფლება, რომ ეს ქალაქი კვლავაც მათი გამხდარიყო. ექვსი მილიონი, ექვსი მილიონი სიცოცხლე გადაიხადეს მათ ამაში და აღტაცება და მუხლის მოდრეკა მათ წინაშე!

რატომ მოვყევი ეს ამბავი, რატომ და მინდა ქართველობას(რომლებზეც რუსებმა შექმნეს ერთი დამაკნინებელი სტერეოტიპი) კიდევ ერთხელ შევახსენო, გამარჯვება უმსხვერპლოდ არ მოდის და რაც უფრო დიდია გამარჯვების პრიზი უფრო დიდი იქნება მსხვერპლი და ჩვენ ცხრა აპრილის , აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს ომში დაღუპულ გმირთა ქმედებების რევიზია კი არ უნდა დავიწყოთ, არამედ მათი სახელები ყოველდღიურად უნდა განვადიდოთ და ყველა ქართველისთვის სათაყვანებელი გავხადოთ, ჩვენ ყოველ წამს მზად უნდა ვიყოთ იმ დიდი მსხვერპლის გასაღებად, რომელიც ქართული სახელმწიფოს თვითდამკვიდრებისათვის კიდევ მოუნევს და თუ ჩვენ ამ განსაცდელს შინაგანად მზად, ერთიან პოლიტიკურ სუბსტანციად ჩამოყალიბებულ ერთად არ შევხვდით, მაშინ სჯობია თეთრი დროშა ავაფრიალოთ (როგორც ამას გვირჩევენ კოლაბორაციონისტები), და არამარტო აფხაზეთი და სამაჩაბლო არამედ მთელი საქართველო ფიანდაზად გავეგოთ, ვიცეკვოთ, ვიმღეროთ და სამუდამოდ დავვიწყოთ (სუფრის გარდა), რომ ოდესმე ერი ჩვენცა ვყოფილვართ და ირუსალიმს გაშლილი დროშებით ამაყად შევდიოდით! კრემლის “ჩორნი ხოდები” სიამოვნებით გაგვიჩახჩახებენ გზას. გინდათ ასეთი თუნდაც მაძლარი საქართველო, მე არ მინდა და ვისაც არ უნდა წინ უნდა ედოს მარად ებრაელი ხალხის გმირული მაგალითი, რომელიც შიშის ზარს სცემს მთელს ახლო აღმოსავლეთის ნავთობ დოლარებით გაზულუქებულ მილიონიან არმიებს!.

ნოდარ კობერიძე

მემოზრები
ვაჟა და რომარტი

ვფიქრობ სათქმელი ვთქვი, ახლა კი ისრელისკენ, ბენ გურიონის სახელობის ტელ-ვივის აეროპორტი გველოდება. თბილისში სასაზღვრო ფორმალობები მალევე გავიარეთ და თვითფრინავში მიწვევამდე ჩამოვჯექით. მე ისრაელიდან მასპინძლების გამოგზავნილი ათ დღეზე გათვლილ ღონისძიებათა გეგმას ვათვალიერებ, ფაქტიურად ერთი დიდი შემეცნებითი კრებულია და აი ისიც.

1.5.19. პარასკევი დახვედრა, 18:00 სადილი მეგობართან ოჯახში.

1.6.19. შაბათი საუზმე. 8:00; მდინარე იორდანეზე; ჯვრის მონასტერი.

2.6.19. კვირა. 17:00 გამგზავრება აშდოდის მუნიციპალიტეტში, შეხვედრა საზოგადოებასთან.

3.6.19. ორშაბათი 6:00 ექსკურსია იერუსალიმში, ქრისტიანული სინმინდეები, + გოდების კედელი

4.6.19. სამშაბათი 12:00 საელჩოში, 18:00 ღია კრიხელთან (შეხვედრა მკითხველთან);

5.6.19. ოთხშაბათი ადგილობრივად გადანყდება;

6.6.19. ხუთშაბათი 18:00 ალექსანდრე პეღევის კონცერტზე დასწრება.

7. 6. 19. პარასკევი. 17: 00 რობერტ ადართან, შაბათის სუფრა

8.6.19. შაბათი 9:00 სთ, ქ. ლუდში, ნმ. გიორგის ეკლესია; 11: 00 ქართული სკოლა,

9.6.19 კვირა 17:00 სთ სალამოს, მშობლიური საქართველოსაკენ ჰერ ი, ჰერ ი

31.6.19. პარასკევს, 18:00 სთ, რამადგანში იშლება სუფრა, თამრიკო ბერიშვილთან, მეუღლე- ნოდარ მოშიაშვილი

წიგნი მისამა წმინდა მინაზი

დღე პირველი- რობერტ ადართან (აჯიაშვილი)!

დილა უთენია მე მაყვალა გონაშვილი და მისი მეუღლე მერაბ კეზუა დავადექით ისრაელის გზას თბილისის შოთა რუსთაველის სახელობის აეროპორტიდან, ორ საათიანმა ფრენამ შესანიშნავად ჩაიარა და ბენ გურიონის აეროპორტში დავეშვიტ. რაოდენი იყო ჩვენი გაოცება როცა საქართველოს მოქალაქეებს (ასეთნი სულ ხუთნი ვიყავით) რომ პასპორტები ჩამოგვართვეს და ერთ პატარა ოთახში შეგვიყვანეს, ხუთ წუთსაც არ გაველო და პასპორტთან ერთად ისრაელის სახელმწიფოში შემოსვლის საშვი მოგვართვეს და თავაზიანად დაგვემშვიდობნენ. რალაც უკმარისობის გრძნობა მაინც ამყვა.ამხელა მგზავრებით გადაჭედელ თვითფრინავს საქართველოს სულ ხუთი მოქალაქე გადაჰყავდა.საერთოდ საქართველოს მოქალაქენი ერთგვარად გულმოკლული არიან ისრაელის მიერ საქართველოს მოქალაქეთა მიმართ უტაქტო მოპყრობაზე და მართლაც თუკი უფიზო მიმოსვლას აცხადებ იქნებ თბილისშივე შექმნა რაიმე საკონტროლო პუნქტი, რომელიც განსაზღვრავს ვისი შემეება შეიძლება

და ვისი არა, ეს ღონისძიება აგვაცილებს იმ უხერხულ პრეცედენტებს, რომელიც საქართველოს მოქალაქეთა მიმართ ხორციელდება...

ჩვენ კი აეროპორტის მოსაცდელში გვიცდიდნენ იაკობ აჯიაშვილი, მერაბ მიხაელი, ნუგზარ ჯანაშვილი, მანანა დუმბაძე, და რა თქმა უნდა რობერტ ადარი.

სასტუმრო

რომელსაც ყველა წვრილმანი გაეთვალისწინებინა და როს მანქანას რემენი გაუფუჭდა სასწრაფოდ გადაგვსვა სხვა მანქანაში და თავის სახლისაკენ გაგვაქანა სადაც სუფრა უკვე გაშლილი გახლდათ. ძვირფასი სუფრა. სასტუმროში რატომ არ წაგიყვანათ ეს დაღლილი ხალხიო იკითხავს ვინმე, მთელს მსოფლიოში მიღებული წესი რომ 12 საათზე უნდა მიიღო სტუმარი აქ შეცვლილა და ან 11 საათზე გათავისუფლებული ნომერი მთელი სამი საათი მზადდება ახალი სტუმრის მისაღებად რომელსაც ნომერი ლამის იდეალურ პირობებში ხვდება. სადილის შემდეგ ბათიამში სასტუმ-

რო "არმონს" მივაშურეთ. იქ გავიგეთ ამბავი რომ მეორე დღის წესრიგი მანქანის გაფუჭების გამო იცვლებოდა და მკვდარ ზღვაზე უახლოეს დღეებში თუ წავდიოდით. სალამოთი თამარ ბერიშვილის გამართულ სადილზე ვიყავით დაპატიჟებულნი სადაც მე ვერ წავედი დაღლილობამ ისე მომკვეთა ფეხები რომ ნაბიჯი ვერ გადავდგი და ბოდიშის მოხდის შემდგომ ლოგინს მივაშურე.

ისრაელში შესაშვები საშვი

სადილი ბეთლემის მონასტარში

დედამიწა რომაელებს აღართან

ჩემი პარტნიორები დილით 9 საათისათვის ძლივს გავაღვიძე, ისინიც კმაყოფილნი და დაღლილები ჩამოვიდნენ სასტუმროს კაფეში სადაც სასტუმრო თავის სტუმრებს შეედური მაგიდით უმასპინძლებოდა ყველაზე უფრო დაღლილობა მაყვალას ეტყობოდა, რომელიც არ იმჩნევდა.

სურათზე: აი ასე გამოიყურება ისრაელის სახელმწიფოში შესასვლელი საშვი. ეს კი ჩვენი სასტუმრო არმონია. სადამო ხანს რობერტმა მოგვაკითხა და რესტორან "დედაში" დაგვპატიუა. სასაიამოვნო სიტუაციაში ყოფნამ გაგვახალისა. ლუდი დავლიე, მაგრამ მინდა გამოვყო ერთი შტრიხი რობერტ ადარის პორტრეტისათვის მითუმეტეს რომ ჩემთვისაც ნაცნობია ის ხედვა. დედაჩემი ჩემზე შვიდი თვის ფეხმძიმე იყო მამა ომში წაიყვანესო. იქიდან კი მხოლოდ ერთი წერილი....

შემდეგ კი გაუთავებელი მოლოდინი, მკვლელმა სევდამ დაისადგურა ჩვენს ოჯახში... ამას რომ ამბობდა ცრემლი გამეხერგა ყელში - მთელი სიცხადით შევიგრძენი რობერტი სადღაც

არაცნობიერში კვლავაც ელოდება მამას. კიდევ კარგი საკადრისი და დიდებული მეუღლე შეხვდა ქალბატონ დოდოს სახით, თუმცა ამ ქალბატონზე ცალკე ვისაუბრებთ.

დღეც ნელ-ნელა გაილია. სასტუმრომდე ფეხით მივედით და რომ მეგონა დავემშვიდობე და ჩემპიონთა ლიგის საფეხბურთო მატჩის საყურებლად გავემზადე, ნომრის კარებზე კაკუნი გაისმა გავალე კარი და ზღრუბლთან რობერტი იდგა ხომ არაფერი გიჭირსო, ასეთი ყურადღება გულს მომეფონებოდა აბა რა....

და მეორე დღემ, რობერტ ადართან, მინორულ ნოტებზე ჩამოუშვა ფარდა. ღამე მშვიდობისა!....

ჯერ ფრაგმენტი ბოლო ორი დღისა,
ვიდრე დანვრილებით
მოგიყვებით იმ დაუფინყარ ორ
დღეზე

მით უმეტეს დღეს საქართველოს საელჩოში არ მივდივართ ("დესპანად" ქალბატონი მაყვალა გავუშვით") აშდოდში ასე თუ ისე დასვენებულნი ჩავედით რვანი ვიყავით - მათ შორის ორი ქალბატონი: ქალბატონი მაყვალა და პოეტი ქალბატონი ეკა ქურხული, ხოლო ბატონმა აბრაჰამ პაატა იოსებმა (გულთა კავშირის თანადამფუძნებელმა და მისმა პირველმა პრეზიდენტმა, ქალბატონი მანანა დუმბაძე თავად ჩამოიყვანა აგილობრივებიც ბევრნი იყვნენ მათ შორის

ქ-ნ ლეილა ნოღია და მე შოთა რუსთაველის ფრესკასთან, ვეფხისტყაოსნით ხელში

უდაბნოს სომალდი

ჩემი სიყრმის მეგობარი რეზო ბოთერაშვილი, აშდოდის ვიცე მერი-ბატონი მოშე ბოთერაშვილი და ისრაელში მოღვაწე სხვა ქართველი ებრაელები! დრომ სიყვარულში ჩაინავარდა. საქართველოს მწერალთა კავშირის სახელით - ამაგდარისა და სხვა საპატიო დიპლომებით დაჯილდოვებულ იქნენ: ებრაელი-ქართველები. (იქნებ პირიქით უფრო სწორია, ჰა რას მეტყვეთ თანამეგობრებო) - სულ 13 კაცი, აი ისინიც: - 1. გერშონ ბენ ორენი 2. აბრამ სეფიაშვილი

3. ალექსანდრე პელეგი 4. მერი ამშიკაშვილი
5. იუზა მოშიაშვილი 6. ამირან კილაძე
7. ბენიამინ მირელი 8. ლუიზა მანაშეროვი
9. მარინა გელაშვილი 10. სულო სეფიაშვილი
11. მერაბ მიხაელი 12. იაკობ აჯიაშვილი
13. იზოლდა მოშიაშვილი

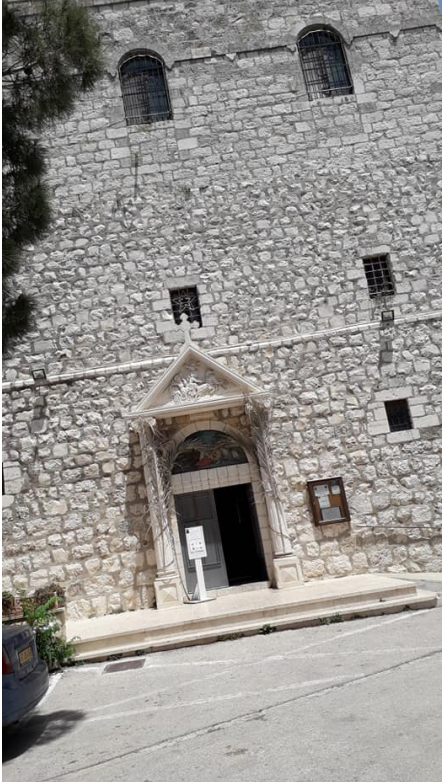
სპეციალური სიგელი გადაეცა საქართველოს საელჩოს წარმომადგენელს ქალბატონ მანანა დუმბაძეს. ჩვენც გადმოგვცეს სამახსოვრო ვიმპლები, სიყვარული დომინირებდა

ირგვლივ. დიდი მადლობა და მომავალ შეხვედრამდე! უზარმაზარი მადლობა ადგილობრივ სულიერ ლიდერებს-

ჩემი ნიგნის პირმომ „მცირე“ პრეზენტაცია ისრაელში

აბრაჰამ პაატა იოსებს, ნუგზარ ჯანაშვილს, შალვა წინუაშვილს, მერაბ მიხაელს, გაერთიანება“ გულთა კავშირი“ს პრეზიდენტ რობერტ ადარს და რა თქმა უნდა აშდოდის ვიცე მერს ბატონ მოშე ბოთერაშვილს. შინ გვიან, მაგრამ კმაყოფილები დავბრუნდით სამი ივნისი განსაკუთრებული დღე იყო ამიტომ ფრაგმენტების- ფრაგმენტებად დავანაწილებ, მაშ დავიწყეთ! ისრაელის მიწაზე ელვის პრესლის პერსონისადმი მიძღვნილ ექსპოზიციას თუ შევხვდებოდი ნაღდად არ მეგონა. მანამდე კი დილის ექვს საათზე სასტუმროსთან შევიკრიბეთ. ბატონი რობერტ ადარი, მერაბ მიხაელი, ნუგზარ ჯანაშვილი, ქალბატონ მაყვალას მეუღლე მერაბი და თქვენი მონა მორჩილი გზად სიურპრიზი გველოდა-მეთქი, ხომ გითხარით. სასაუზმედ შევჩერდით, როკენ-როლის მეფის ელვის პრესლის სახელობის მოსასვენებელ ეზოში. ამერიკაში არ ვიცი, მაგრამ ევროპაში ასეთი რამ არ მინახავს, აქ ყველაფერი ელვის პრესლით სუნთქავს - დიახ ყველაფერი, ნანახის აღწერით არ დაგლლით. მხოლოდ ერთს ვიტყვი, სენდვიჩების პარკებს მხოლოდ ორ ენოვანი წარწერები აქვს-ქართული და ინგლისური, ამის დამნახველი კინაღამ შევხტი, პარკს სურათი გადავუღე და აგერ გამომაქვს თვენს სამსჯავროზე.

მონასტარი ბათუმში

ბეთლემი! აქ ყოველივე შუა საუკუნეებით სუნთქავს. აქ ოცდაათი ათასი ქრისტიანი ცხოვრობს. აქ ცოცხლდება ისტორია და ყოველივე ისტორიითაა გაჟღენთილი. აქ დრო გარდაცვლილა და გარდაცვლილი დროის და უფლის აჩრდილი დაიარება. აქ ისტორია გარეტიანებს და აქ სხვა განზომილებაში გადადიხარ. ბოლოს და ბოლოს აქ ხომ ქრისტი იშვა და მისი ჯადო თილისმა გატყვევებს და როგორი ათეისტიც არ უნდა იყო მუხლის მოდრეკვა გინდება. აქვე მონასტერში გვასადილეს, საოცარი ფსიქოლოგიური აურა ტრიალებდა ირგვლივ-საოცარი....

**ახლა კი უმთავრესი იერუსალიმი და
4 ივნისის ფრაგმენტებად დანაწევრებული
დღე ამით დავასრულოთ. ი ე რ უ ს ა ლ ი მ ი !**

სადილი ნუზგარ ჯანაშვილთან

ძალიან ცხელა იერუსალიმისკენ გავწიეთ, იერუსალიმი ქალაქი ღვთის მიერ შერჩეული. ქალაქი ანდამატივით რომ გიზიდავს, ქალაქი ღმერთის სადიდებლისა, ქალაქი მარადისობას ქმნიდა და ქმნილება ღვთისა! „თუ დაგივინყო-იერუშალიმ, დამივინყოს მარჯვენამ ჩემმა, ენა ჩემი მიეკრას სასას ჩემსას“-აქ მთელი სიცხადით შეიგრძნობ ამ გამოთქმის ჯადო თილისმას-მთელის სიცხადით. ტყუილად კი არ ეუბნებოდნენ ერთმანეთს განშორებისას ებრაელები-„მომავალ წელს იერუშალიმში“ და მართლაც ვიდრე არ იხილავ ამ დიად ქალაქს ყველაზე თვალუწვდენელი ფანტაზიაც კი ვერ წარმოსახავს ამ ქალაქის სიდიადეს! ეს ხომ სამი ფუნდამენტალური სარწმუნოების ქალაქია. მაცხოვრის საფლავთან უმრავი ხალხი ტრიალებს, მე ჯერ სურათი გადავიღე და მერე იქვე ქვაზე ჩამოვჯექი აქაც უამრავი ხალხი ისვენებს და ერთმანეთს ელოდება.

მიღება საქართველოს საელჩოში

და ზოლოს 5-ივნისის დასასრულის ფრაგმენტი-გოდების კედელი

გოდების კედელი შენი გულის მესაიდუმლე, შენი ფარული ოცნების გაზიარება და რწმენა იმისა რომ ღმერთი ჩვენთანაა.

ჩემო დაო და ჩემო ძმის ცოლო! ნანა გვეტაძე, შენი თხოვნა შესრულებულია, შენი გამოტანებული ბარათი, ისეთივე დალუქულ მდგომარეობაში როგორც გამატანე მივაბარე უფლის კედელს დეე აღსრულებულიყოს შენი ვედრება-ამინ! ჩემიც ჩავუთქვი და ამ ჩათქმას საქართველო ჰქვია. სასტუმროში ლასლასით ჩამოვედი. მაყვალას ვთხოვე სუპერ მარკეტში ერთი ბოთლი ლუდი აელო ჩემთვის. ფული ცოცხალი თავით არ გამომართვა. სანოლში დავლიე და უცბად გავითიშე!

6-ივნისს დილიდან დავადექით იმ გზას რომელსაც მდინარე იორდანესაკენ მივყავართ.

ხუთნი ვართ-ქალბატონი მაყვალა გონაშვილი, მისი მეუღლე მერაბი,რობერტ ადარი, მერაბ მიხეილი და მე. ჩვენ ზუსტად იმ ადგილისაკენ მივდივართ სადაც იოანე ნათლისმცემელმა მონათლა მაცხოვარი. ზღვის დონედან 400 მეტრით დაბლა ვეშვებით, ირგვლივ უდაბნო თავისი სევდით გვატყვევებს. გზადაგზა აქლემები გვხვდებიან საოცარი საყურებელია ყოველივე და ჰა მდინარე იორდანე აქეთა ნაპირი ისრაელია, ხოლო იქეთა იორდანიაა საზღვარი

ელვის ჰრესლიც „მოგვესალმა“

იერუსალიმი-ფირენიში, გვაუწყებს რომ რუსთაველის ქუჩაზე იმყოფავი

შუა გულში გადის. მაყვალა და მერაბი თეთრ პერანგებს იცვამენ და ნყალში ჩადიან, მე პირის დაბანვას ვჯერდები საოცრებაა ყოველივე ჯვრის მონასტერი, ადგილი სადაც ყველა ქართველში აუნაზღაურებელი დანაკლისის შეგრძნება გეუფლება და ადგილი ვისკენაც ყველა მიილტვის-შოთა რუსთაველთან სვლა ჰქვია მას.

ერთ სიცოცხლედ ღირს იერუსალიმში ჯვრისმონასტრისკენ მიმავალი აბრას თვალს რომ ჰკიდებ: "შოთა რუსთაველის" ქუჩა.სისხლი გიჩქროლდება და მართლაც რუსთაველის ნაკვაღეზე მიმავალი შეხვალ თუ არა დიდი თამარის ხატს დაინახავ, დაინახავ

და დაიზაფრები-არა რაც არ უნდა დაგვიჯდეს უნდა გამოვიწყიდოთ ეს სავანე საქართველოსაი. ხელმარჯვნივ კი დიდი რუსთაველის მასავით ნატანჯი ფრესკა გელოდებათ. სურათების თანმიმდევრულად შეცნობა არ გაგიჭირდებათ. ერთად ვიყავით მე, მაყვალა გონაშვილი მისი მეუღლე მერაბი, რობერტ ადარი და მერაბ მიხეილი და დიდი მადლობა მათ!

იერუსალიმში თამარის ხატს და რუსთაველის ფრესკას რომ ვუყურებდი გალაკტიონის ეს ლექსი გამახსენდა:—

„შეუნდე, შეუნდე ბნელ ცოდვილს,
 ლუციფერს, ჩემს სულში ავობით მძვინვარეს,
 ლუციფერს, მრისხანე ვეფხვივით დაკოდილს
 და ეხლა მძინარეს.

შეუნდე, შეუნდე ჯოჯოხეთს ჩემს თვალებს,
 შეუნდე ჩემს ხელებს, ბოროტად დაღალულს,

მე შენი უმანკო ნათელი მანვალებს,
და ველი სასწაულს.“

ვტოვებთ, ფლიგელს, სადაც რემონტი მიმდინარეობს და რეფრენად გულის ციების არითმიას გალაკტიონის სტროფებს ეზოში ყინულივით ცივი წყლით ვიგრილებ. საიდან ამ უდაბნოს მიერ მოხრაკულ, აქ, ამ არემიდამოში, ასეთი ცივი წყალი, თუ ეს ადგილი ღვთაებრივი ძალის მატარებელი არ არის?! პასუხი კითხვაშივე იბადება.

რუსთაველზე ფიქრებში ჩამეძინა. რობერტ ადარისგან , მერაბ მიხეილისგან, ნუგზარ ჯანაშვილისგან იმხელა ყურადღე-ბას იმხელა პატივისცემას ვგრძნობთ, რომ გვერიდება კიდეც. დღის პირველი ნახევარი საწოლში გადაღლილი ვინექი მერე რობერტ ადარმა მომაკითხა და მე, მაცვალა და მერაბი ნუგზარ ჯანაშვილის ძმის წლისთავზე წაგვიყვანა. არაჩვეულებრივად მიგვიღეს მადლობა მათ. საერთოდ ყოველთვის მაინტერესებდა თუ როგორი რიტუალი სრულდება. ჩვენ რომ წლისთავს ვეძახ-ით , ამას ებრაელნი 11-თვის გასვლას ეძახიან. სუფრა როგორც ჩვენში უხვადაა „მორწყული“ ნაირნაირი ნუგბარებით, მას ადგ-

დაღლილი მაცხოვრის საფლავის ძვასთან სხვებთან ერთად ჩამოვჯექით, რომელიც იქვე შესასვლელთან ანჷვია

თბილისი. სასტუმრო საქართველოში:
რობერტ ალარი, ირინა ზიბილივიჩილი,
თეიმურ ღავითაია, ნოღარ კოპარიძე,
ბაბათიერ არაბული

ილობრივი რაბინი
წარმართავს და ეს
ყველაფერი ქარ-
თულ ენაზე მიმ-
დინარეობს. თავი
საქართველოში
ვინმე ახლობლის
მოსაგონარში მგო-
ნია. თუმცაღა განა
მასე არ არის, ნუ-
გარ ჯანაშვილი,
ეს ბრწყინვალე ეს-
სეისტი, მწერალი,

განა ძმობაში გვარჩევს?!

მერე ქართველმა ემიგრანტებმა კომპოზიტორ ალექსანდრე პელეგის და გამორჩეულმა მომღერალმა იუზა მოშიაშვილმა მათ მიერ მოწყობილ კარაოკეზე დაგვპატიყეს და საღამოც ასე ტკბილად გასრულდა- კომპოზიტორ ალექსანდრე პელეგის მოწყობილი კარაოკეთი სადაც ქართული სიმღერების ერთგვარი ფესტივალი გაიმართა. ეს იყო ტკბილი ნოსტალგიური საღამო, კარაოკე რომელმაც სამ საათზე მეტხანს გასტანა თერთმეტის ნახევარზე დამთავრდა საიდანაც მე, მანანა დუმბაძე, მაყვალა და მერაბი დაგვარიგა. დიდი მადლობა ბატონ ალექსანდრეს დიდი მადლობა. ეს იყო მშვენიერი ქართული სამყაროს აღტაცება ისრაელში! მე და ბატონმა ალექსანდრემ წიგნებიც კი „გავცვალეთ“!

მეორე დღიღა განსაკუთრებული გახლდათ. ჯერ ნანა დვირის სასაფლაოსკენ გავწიეთ -მე, რობერტი, მაყვალა, მერაბი და იუზა წუთიერ დუმილს ვიცავთ და პატივს მივაგებთ მის ნათელ ხსოვნას მერე იქიდან ჯემალ აჯიაშვილის საფლავსაც მივაკითხეთ, ეჭ როგორი ნიჭიერება დაკარგა საქართველომ და ისრაელში ამოსულმა ქართველმა ებრაელობამ - აქვე მახსენდება ადრესი რომელიც რობერტ ადარმა, აბრაჰამ პაატა იოსებმა და ნუგზარ

ქალაქ ახლოდის ვიცე-მერი
გოშა გოთარაშვილი
მაჯილდოვებს

სამადლოჯელი სიტყვა

ჯანაშვილმა 2019 წლის 12 იანვარს მიუძღვნეს მის ხსოვნას და აი ისიც:

12 იანვარი

"მესაფლავე შენ ამბობ, რომ ქვეყანაზე ვინც კი კვდება, იმ წუთშივე მისი ჩრდილი ყველა ჩვენგანს ავიწყდება?..."

გ ა ლ ა კ ტ ი ო ნ ი

არა! არ გვავიწყდება! ჩვენი სიამაყე, დიდი ხელოვანი, ჩვენი ნ ა ნ ა !

არ გვავიწყდება მასთან გატარებული არც ერთი წუთი, რომელიც საუკუნეებშია გადასული-უკუნითი უკუნისამდის ამინ!

12 იანვარს მისი დაბადების დღეა! არ გვავიწყდება !

ვ უ ლ ო ც ა ვ თ ! 70 ი ს გ ა ხ და !

მწერალი და პუბლიცისტი ნ უ გ ზ ა რ ჯ ა ნ ა შ ვ ი ლ ი :

"ჩვენ დავკარგეთ დაუდგრომელი სულის, დიდი ისრაელი ქალი, ივდითის სიდიდის ქალი"... ნუგზარი, ჩემი მეგობარი და თანამოაზრეა, მაგრამ მაინც უნდა შევეკამათო ჩვენს სახელოვან მწერალს. არა ნუგზარ, არ დაგვიკარგავს ჩვენი ნანა! იგი უბრალოდ წავიდა, ამალღდა, ციურ სხეულებს შეუერთდა და იქ, უკვდავებაში იხდის, თავის

სასტუმრო საქართველო ქ-ნი თინა ჯაყელი
გვმასპინძლობს

საიუბილეო 70
წლისთავს!

ნავიდა და
თან წაილო ჩვენი
სითბო, სიყვარუ-
ლი და დაგვიტოვა
თანაცხოვრების
წარსულ დღე-
თა მოგონებები,
გულისტკივილი
და შეუხორცე-
ბელი გულის ღია
ჭრილობა!

ს ი ცო ც ხ ლ ე
უტკბილესია!

ნებისმიერ ასაკში სწყურია იგი ადამიანის შვილს, მაგრამ
კანონზომიერება მოქმედებს, მძლავრობს, ბობოქრობს და იგი
დამკვიდრებულია ადამიანთა დაუსრულებელ მოდგმაში. ესაა
ის, რომ ამ ქვეყანას ვინც კი მოევლინება, არავინ არ რჩება, ყვე-
ლა მიდის!

" შენი ჭირიმე სიკვდილო, სიცოცხლე შევენობს შენითა" ასე-
თია ამ კანონზომიერების სისასტიკის-უსასტიკესობა!

სახელგანთქმული მეცნიერები, ისეთები, როგორებიც იყვ-
ნენ პავლოვი, მეჩნიკოვი, დარვინი და სხვა ცნობილი ფიზი-
ოლოგები, ადამიანის სიკვდილს 150 წელიწადზე ადრე, ბუნების
ძალადობად მიიჩნევდნენ და ეს, ასეც არის!

მძიმე დანაკლისი განიცადა არამარტო შვილებმა, შვილიშ-
ვილებმა, მისმა დიდმა ოჯახმა და ახლობლებმა, არამედ მთელ-
მა ჩვენმა თემმა, მეგობრების უზარმაზარმა არმიამ, როგორც
ჩვენს ქვეყანაში, ასევე მშობლიურ საქართველოში, რომელიც
მას ასე უზომოდ უყვარდა, უყვარდა ეს ქვეყანა და ეს ხალხი,

ნანა ღვირის საფლავთან

ქვეყანა სადაც დაიბადა მისი სიცოცხლე, სადაც დაიღწა მისი აკვანი, სადაც ჰყავდა უამრავი მეგობარი, სადაც ეზიარა იგი დიდ ხელოვნებას და მინიჭა აზრი მის სიცოცხლეს!

არაფერი არ გვაგინყდება!

ჩვენი თემის სიამაყეს, დიდ ხელოვანს, პოეტს, მსახიობს, საქართველოს მწერალთა კავშირის საპატიო წევრს, ანა კალანდაძის პრემიის ლაურეატს, პირველ დესპანს ისრაელში კულტურის საკითხებში, ღმერთისაგან ყოველმხრივი ინტელექტუალური ნიჭით დაჯილდოებულ ჩვენ საყვარელ ერთგულ მეგობარს, გაერთიანება „გულთა კავშირის“ ერთ ერთ დამფუძნებელს, რომლის უმთავრესი პროფესია „ადამიანობა“ იყო,

პატივი მივბაბთ ჯემალ აჯიზაშვილის საფლავს

აქედან იწყება ზღვის დონის ვარდნა სამასი მეტრით რაც მდინარე იორდანესთან მიბვივანს იმ სადაც ქრისტე მოინათლა

დღეს 12.01.2019 წ. 70 წ ე ლ ი შ ე უ ს რ უ ლ და, უკვდავი იყოს მისი სახელი ან და მარადის!

არაფერი არ გვავინცდება!

ნანა დავარმა სამუდამოდ დაიდო ბინა ჩვენს გულებში, როგორც საჭადრაკო დაფაზე დაუმარცხებელმა დედოფალმა!

არაფერი არ გვავინცდება!

იგი ისევ ჩვენს შორის მოძრაობს, ჩვენს შორის შრომობს, ტრიალებს თავისი ბრწყინვალე შემოქმედებით, პოეზიით, თავისი წარსული ცხოვრებით, ტკივილებითა და სიხარულით სავსე.

არაფერი არ გვავინცდება!

თაობიდან თაობას გადაეცემა მისი სახელი - ნანა დავარი (შაბათაშვილი), მისი ცხოვრება და შემოქმედება, როგორც წმინდა მანდილი, როგორც ბრწყინვალე ძეგლი პატრიოტიზმისა, დანთებული წმინდა სანთელი სულისკვეთებისა და სიყვარულისა, ქართულ-ებრაულ ურთიერთობათა 26 საუკუნოვან მოზაიკაში.

მესაფლავე, შენ თუ ისევ ასე ფიქრობ, მე, არ მჯერავს კარგო რა ვქნა!

მაყვალა და მისი მიუღლე
მერაბი გასაბანად
გაიმგზავრნენ

როგორთან ერთად
მდინარე იორდანიაზე

არა, ჩვენ ვერ დავივინცებთ,
ქვეყნად კაცმა, კარგი თუ ქმნა?!

ხულონი, ისრაელი
რობერტ ადარი,
12.01.2019

გაიმართა „გულთა კავშირის“
მორიგი სხდომა, ამ სხდომის ოქმს
გთავაზობთ მისი ლალადისი ყვე-
ლამ, დიახ ყველამ უნდა წაიკითხოს
და გაითავისოს რადგანაც იგია
ადამიანურობაზე შეყვარებულ კა-
ცთა ხსენება.

გაერთიანება „გულთა კავ-
შირმა“ დღეს 5.7.19 -ში პარასკევს,
ხულონში ჩაატარა დაგეგმილი სხ-
დომა რომელსაც ესწრებოდნენ
დამფუძნებლები:

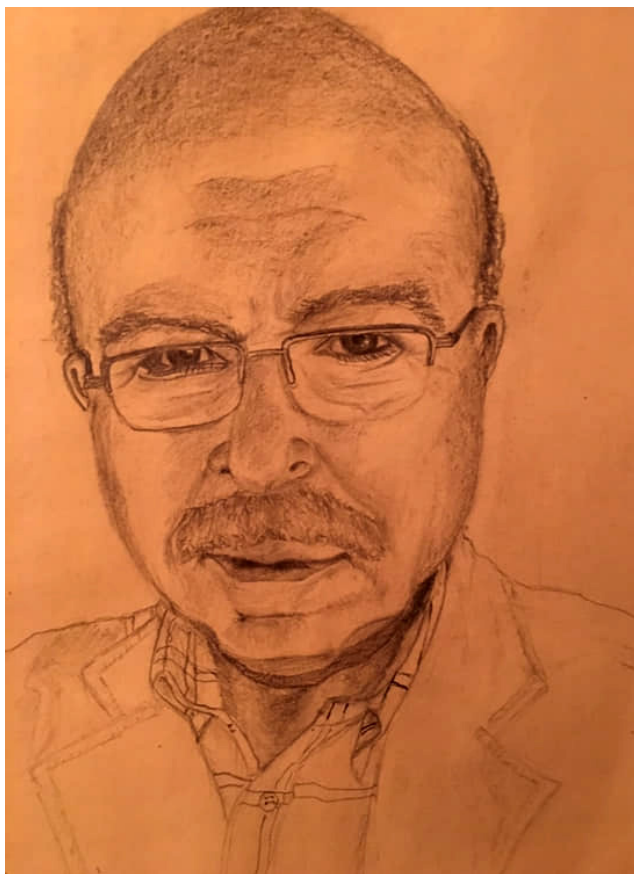
პროფ. შალვა წინუაშვილი;
მწერალი და პუბლიცისტი
საქ. მწ. კავშირის წევრი, ბ- ნი
ნუგზარ ჯანაშვილი;
არქიტექტორი პაატა იოსები;
საქ. მწ. კავშირის წევრი, პოეტი
რობერტ ადარი და კოორდინატორი
იზოლდა მოშიაშვილი.

სხდომაზე განიხილებოდა სხვა
და სხვა საკითხები, მოსაზრებები,
სამომავლო გეგმები.

პროფ. შალვა წინუაშვილის
ნიგნის „ებრაული სიბრძნის წყა-

როს," 582 გვერდიანი წიგნის ვადაზე საშემოდგომოდ მისი გამოცემა!

სხდომამ, გულთბილ და მეგობრულ ატმოსფეროში ჩაიარა. გაერთიანება "გულთა კავშირის" პრეზიდენტი, რობერტ ადარი.

შვეიცარიაში მყოფი ემიგრაციიდან
ეთერ ზაქარიაძის ნახატი

შესვლა

რობერტი თან განიცდის, თან გვიფრთხილდება, ძლიერი სიცხეაო და ამ საღამომ ამ სამი წლის წინანდელი წერილი გახსენდება და როგორ მიხარია რომ არ შეემცდარვარ მაშინ. აი, ისიც: რობერტ ადარს (აჯიაშვილი)! ცნობილ საზოგადო მოღვაწეს, პოეტსა, შემოქმედსა და დიდებულ პიროვნებას!

ღია წერილი მეგობრისგან

ჩემო რობერტ კვირაც არ არის გასული რაც ოცდაათწლიანი "შესვენების" შემდეგ კვლავ შევხვდით ერთმანეთს, მაგრამ კვირა ისე გაიპარა ვითარცა წყარო და ახლა გამიჩნდა შეგრძნება, რომ გული ვერ ვიჯერე შენის მოფერებით! დავყურებ სურათს სადაც შენ და მე ვართ და გულს მონატრება იპყრობს. მერე დისკუსაც ვდებ, დისკუს, რომელსაც აწერია ნატოს (ბატონო რობერტის ქალიშვილი) ქორწილი და ჩემს თვალწინ ცოცხლდება სპექტაკლი დადგმული თბილისის გარეუბან თელეთში-ნატოს ქორწილის სახით. ვუყურებ ნაცნობ და ასე საყვარელ სახეებს, რომელთა ერთმა ნაწილმა სამუდამოდ დაგვტოვა და მბურძგლავს, ხორკლი მაყრის ნოსტალგიის ხორკლი...გურამ ფანჯიკიძე, ამირან კალაძე, აბრამ

წმინდა გიორგის საფლავთან
წოდარ კობჯერიძე

სეფიაშვილი, ეფრაიმ გური, პაატა ნაცვლიშვილი, ლამარა თელია, ხაიმ ხუბელაშვილი, ბესო მიხელაშვილი და სხვანი და სხვანი ცოცხლდებიან ეკრანზე, ვიმეორებ - მათგან ზოგიერთნი

სასტუმროში ვსაუზაობთ

ნასულნი არიან სამუდამო განსასვენებელში, მაგრამ აქ ერთად იმ პანოს ჰქმნიან ქართველთა და ებრაელთა ძმობის დასტური როს ჰქვია. კომპიუტერში ვდებ მეორე დისკს და აქ ფრთო ასპარეზით იშლება შენი დიდი ღვანლი, ჩვენი ერების საუნჯის-ერთმანეთის სიყვარული რომ ჰქვია განუმეორებელ საქმეში. აქ იშლება, ვითარც ყვავილნარი შენი დიდებული პიროვნული პორტრეტისა. ვუყურებ მათ თვალზე ცრემლ მომდგარი და გეუბნები ჩემო საამაყო კაცო-გფარავდეს უფალი, იბედნიერე და აროდეს დაშრეტილიყო ის შენი შემოქმედებითი ენერგიის ჩანჩქერი, სიყვარულის ენერგიას (ვითარცა ნათელი შუქისა), როს წარმოშობს. ეს გამოჩნდა იმ შენს ლექსებშიც, "ებრაული პოეზიის ანთოლოგიაში", რომაა შეტანილი და რომლის პრეზენტაცია სულ ახლახანს გაიმართა თბილისში "ებრაელთა ისტორიის მუზეუმში" და შემდგომ ტრიუმფალური სვლით იარა საქართველოში!

ჩემო მეგობარო, რობერტ-ვატყობ სიტყვა გამიგრძელდა, მაგრამ დამშვიდობებისას რომ არ გითხრა ვით შემიძლია-სწორედაც რომ შენისთანა კაცებზე დგას სამყარო, რომ არაფერი ვთქვათ ჩვენს ძმობაზე. აბა გამარჯვებით-მომავალ შეხვედრამდე ლეხაიმ!

ქართულ ენაზე წერილმა „სენდვიჩმა“ სასიამოვნოდ გაგვაოცა

ნოდარ კობერიძე-ილია ჭავჭავაძის, ნიკო ნიკოლაძის, ნიკოლორთქიფანიძის პრემიათა ლაურეატი და შენი ძმა!

გაოცებულია, ეს კაცი რატომ მიყურებს ასე დაჟინებით.

თბილისში დაბრუნებულმა დელეგაციამ სამადლობელო ადრესი გაუგზავნა ისრაელ მეგობრებს, მაგრამ რაა იმ ენით გამოუთქმელ სიყვარულთან, მოფერებასთან რაც გულთა კავშირის ოაზისიდან გადმოდინდების.

იუზა მოჰიაჰვილი ბალათიერ არაბული და ნოდარ კობერიძე

გაერთიანება "გულთა კავშირის" პრეზიდენტს ბატონ რობერტ ადარს და მის გუნდს! ძვირფასო მეგობრებო: სიტყვათა კონა არ მოიძებნება რათა გამოვხატოთ ჩვენი სამადლობელო იმ ფანტასტიკურ შეხვედრაზე, რომელიც ამ ათ დღეში იქნა მონყობილი, ეს იყო ნამდვილი ფიესტა, მაგრამ ფიესტა რომელიც გამოიხატებოდა, როგორც შემეცნებით ასევე სტუ-

მარ-მასპინძლობის უმა-
 ლლესი რანგის და კლასის
 ჩვენებით. ამას ვგრძნობ-
 დით ურთიერთობის ყოვე-
 ლ წამს, მაგრამ ისე ვი-
 ყავით მონუსხული თქვენი
 მასპინძლობით, ტაქტით
 და თავაზიანობით, რომ
 გვამუნჯებდა ყოველივე.
 ახლა კი სამშობლოში დაბ-
 რუნებულნი ქედ მოხრილ-
 ნი გეუბნებით-უღრმესი
 მადლობა ამ მართლაცდა
 წმინდა მიწის საკადრისი
 მასპინძლობისათვის —

წუგზარ ჯანაშვილის ძმის წლისთავზე

დიდი და უღრმესი მადლობა!. ახლა გელოდებით თბილისს,
 გ ე ლ ო დ ე ბ ი თ !

მაყვალა გონაშვილი, მერაბ კეზუა, ნოდარ კობერიძე .
 თბილისი 12 ივნისი!

ფინიშის დაღმართ-აღმართზე

რობერტის პიროვნების უკეთ შესავსებად მის ორიოდ ინ-
 ტერვიუს და ქალბატონ ირინა ბიბილეიშვილის ძალზედ მოხდე-
 ნილ სიტყვას გთვაზობთ, ამ რუბრიკას „ვინ ხარ შენ რობერტ
 აჯიაშვილო“ ვუნოდებ, და იგი დაინყება ირინა ბიბილეიშვილის
 დიდებული წერილით „რა მოხდა საქართველოს მწერალთა კავ-
 შირში“ და დასრულდება ჩემი ფსიქოლოგიური ეპილოგი“!

რა მოხდა საქართველოს მწერალთა კავშირში

ღვინობისთვის თბილისი არაერთ მნიშვნელოვან ღონისძიებას მასპინძლობს ხოლმე. ამ დროს განსაკუთრებულად ლამაზია დედაქალაქი, ხვავრიელი შემოდგომის ფერები და სურნელი სჭარბობს გარეშემო, განსაკუთრებულად ძველ თბილისში, სადაც ტურისტებს გამორჩეულად უყვართ სეირნობა. 6 ოქტომბერს, საქართველოს მწერალთა სახლში ქართული სიტყვის ოსტატების ნამდვილი ვარსკვლავთცვენა იყო, ლიტერატურათა აკადემიის „საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგიას“ მასპინძლობდა. ამ ფუნდამენტურ სამაგიდო წიგნში შესულ პოეტთაგან დედაქალაქში ჩამოსვლა მხოლოდ ბატონმა რობერტ ადარმა (აჯიაშვილმა) შესძლო.

აზოლდგი შიხველრა ჩვენებურებთან

ბატონი რობერტი თბილისში დაიბადა და გაიზარდა, გალ-აკტიონ ტაბიძის ქუჩაზე განვლო მისმა საუკეთესო წლებმა. უბანში „რობას“ მეტსახელით იცნობდნენ. დედაქალაქთან მისი ყოველი შეხვედრა მონატრებულ მოხუც დედასთან მიახლებას უფრო ნააგავს ხოლმე, ვიდრე სტუმრად ჩამოსვლას, აი ისე, ქა-ლაქში სასწავლებლად წასული სტუდენტი წელიწადში მხოლოდ ერთხელ რომ ჩადის სოფლად და უსაშველოდ ენატრება მშო-ბელი დედა, კარგა ხნით ადრე რომ ემზადება მასთან შესახვე-დრად, მიუხედავად იმისა, რომ ზრდასრულია უკვე, დედასთან ჩახუტებისას მაინც მოზარდვით ღელავს და მაჯისცემა უჩ-ქარდება (როგორც თავად აღნიშნავს ხოლმე სიმართლენარევი იუმორით). „როგორ შევეყრები მე ჩემს სამშობლოს და როგორ შემეყრება იგი მე“ (ილია) – და ასე ყოველთვის, ყოველ ჩა-მოსვლაზე. რამდენი სტრიქონი დაუნერია მშობლიური ქალაქის მონატრებით, რამდენი ჩაუნერია უბის წიგნაკში და მერე დაუხ-ევია, ვერ მოვეფერეო სათანადოდ ჩემს ქალაქს. და მაინც, აჰა არაერთი მათგანი, სულ ბოლო, რობერტ ადარისა და თბილისის სიყვარულის ეპოპეიდან, რომელიც სპეციალურად ამ ვიზიტ-ისთვის შეთხზა „დედა-ქალაქისკენ“ მომავალმა:

ჩემი თბილისი და ნარიყალა, მუდამ მათრობდა,
იერუსალიმი, ბეთჰამიკდაში ვის არ გადარევეს,
მაშ, გაუმარჯოს ქართველებო, ჩვენს მეგობრობას,
26 საუკუნე სიყვარულით და გულით ნატარებს!
დიდებულო, ტანწერწეტავ, ლამაზო მხარევე,
სიდიადე შენი ბრწყინავს, როგორც აღმასი,
გამრიყე იქეთ, მტკვრის ნაპირას დამბერე, ქარო,
სადაც მეგულების ჩემი ხალხი, მხნე და ლამაზი!
ოხ, სიცოცხლეო, ხანმოკლეო, ხარ ულმობელი,
ოი, ეს წლებიც გამეპარა, როგორ გავიდა,
ჩემი თბილისი ისე მიყვარს, მერწმუნეთ ხალხო,
მივემგზავრები, სიყვარულის ძეგლი მსურს, რომ დაეუდ-
გა!!! 27.09.2017

საზოგადოება ნელ-ნელა გროვდებოდა მწერალთა სახლის საკონფერენციო დარბაზში, განახლებული სიძველის ელფერი კიდეე უფრო მეტ დიდებულებას ჰმატებდა გარემოს. ქართული ლიტერატურული ელიტის საუკეთესო წარმომადგენლები გულთბილად ესალმებოდნენ ისრაელიდან ჩამოსულ კოლეგასა და მონატრებულ სიყრმის მეგობარს, იყო დიდი მოკითხვისა და მოფერების ძალზე ემოციური და უსაშველოდ სასიამოვნოდ

მდინარე იორდანე

საყურებელი წუთები, ვიდექი იქვე მდუმარედ და გაძალებით ვებრძოდი ყელში მომდგარ ცრემლის ბურთს, განცდებისაგან გულს რომ მიჩერებდა ლამის. უყვარდათ ქართველ და ებრაელ მეგობრებს ერთმანეთი და საშინლად ენატრებოდათ – პოეტურად, ამაღლებულად, კულტურულად, მაგრამ მაინც ყოვლისმომცველად.

შეხვედრა დათქმულ დროს დაიწყო. ღონისძიებას მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე, ბატონი ბალათერ არაბული და თანათავმჯდომარე, ქალბატონი მაყვალა გონაშვილი ხელმძღვანელობდნენ. ამ

რობერტი და მაცვალა გონაშვილი

დღეს უნდა გამჟღავნებულყო გამგეობის ერთხმად მიღებული გადაწყვეტილება: ქართულ-ებრაული ლიტერატურული ურთიერთობების განმტკიცებისა და ნაყოფიერი შემოქმედებითი მოღვაწეობისათვის დაჯილდოვდნენ ისრაელში მცხოვრები პოეტები და საზოგადო მოღვაწენი – შალვა წინუაშვილი (ისტ. მეცნ. დოქტორი მწერალთა კავშირის განსაკუთრებული ჯილდოებით და მიენიჭოთ: რობერტ ადარ-

დავით აღმაშენებლის სააღმთიასუნი რობერტს საპატიო პროფესორად ირჩევან

ნავინამსი

სა (აჯიაშვილს) და ნუგზარ ჯანაშვილს ისრაელში „ქართული კულტურის დესპანის“, ხოლო პროფესორ შალვა წინუაშვილს – „ქართული კულტურის ამადარი“-ს ნოდებები. ამასთან, მწერალთა კავშირის პრეზიდენტებმა ბატონები რობერტ, ადარი, და ნუგზარ ჯანაშვილი! ერთხმად მიიღო თავის რიგებში, და მიანიჭა მათ „საპატიო წევრის“ სტატუსი.

ეს ყოველივე გახლდათ დასტური იმ უდიდესი ღვანლის დაფასებისა, რასაც ქართული ლამაზი სიტყვისა და კულტურის სამსახური ქვია და რასაც წმინდა მიწაზე მცხოვრები სამივე საზოგადო მოღვაწე ათწლეულების მანძილზე სიყვარულით აკეთებდა და აკეთებს დღესაც, უანგაროდ, მონატრებით, თავდადებით.

ღონისძიება ბატონმა ბალათერ არაბულმა გახსნა, იგი მიესალმა დამსწრეთ, მადლობა გადაუხადა ისრაელის სრულუფლებიან ელჩს შაბთაი ცურს მობრძანებისათვის და შესავალ სიტყვაში ისაუბრა ისრაელში გამოცემული ფუნდამენტური ნაშრომის, „საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგიის“

განუყრელი მემოზრები
ნუზხარი და რუბერტი

ლიტერატურული და ისტორიული მნიშვნელობის შესახებ. სიტყვის დასასრულ, მწერალთა კავშირის თავმჯდომარემ დამსწრე საზოგადოებასთან ერთად წუთიერი დუმილით პატივი მიაგო წიგნში შესულ 22 პოეტის ხსოვნას, რომელნიც დღეს აღარ არიან ცოცხალთა შორის და ვერ ინაწ-

ილებენ იმ სიხარულს, რასაც ქართული კულტურული და აკადემიური საზოგადოების მიერ ამ ნაშრომის საყოველთაო აღიარება ქვია. მან კიდევ ერთხელ ხმამაღლა გააჟღერა მათი უკვდავი სახელები.

პირველი მისასალმებელი სიტყვა ისრაელის სრულუფლებიანმა ელჩმა, ბატონმა შაბთაი ცურმა წარმოსთქვა. მან დიდი მადლობა გადაუხადა მწერალთა კავშირის ებრაელი კოლეგების ესოდენ ღირსეული დაფასებისათვის, მეტადრე წელს, როდესაც საქართველოსა და ისრაელს შორის დიპლომატიური ურთიერთობების 25-ე საიუბილეო წელი შესრულდა:

„საქართველოსა და ისრაელს შორის კულტურულ ურთერთობებს განსაკუთრებული ადგილი უკავია, რადგან კულტურის სფერო ყველაზე ახლოს აცნობს ხალხებს მათ სულიერ მემკვიდრეობას, ტრადიციებს და ეროვნულ ხასიათს. „საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგია“, რომელიც დ. ბააზოვის სახელობის საქართველოს ებრაელთა და ქართულ-ებრაულ ურთიერთობათა ისტორიის მუზეუმის მხარდაჭერით გამოიცა, უნიკალური წიგნია ამიტომ, მე მსურს მადლობა გადაუხადო

ბატონებს – გივი ღამბაშიძესა და შალვა წინუაშვილს, რომელთაც დიდი ღვაწლი მიუძღვით ამ წიგნის გამოცემაში. ეს დიდი შრომა და ღვაწლი სათანადოდ დაფასდა ქართული საზოგადოების მიერ, რასაც მწერალთა კავშირში, ამ ისტორიულ შენობაში დღეს გამართული პრეზენტაციაც მოწმობს. ...კიდევ ერთხელ მადლობას ვუხდით ყველას, ვინც თავისი წვლილი შეიტანა ჩვენი ქვეყნების ურთიერთობების გაღრმავებაში, ვისარგებლებ

აზოლდი საღაც მარიაში ჩვენი შეხვედრა გაიმართა!

შემთხვევით და ბატონ რობერტ ადარს პირადად ვულოცავ მწერალთა კავშირის საპატიო წევრობასა და ქართული კულტურის საპატიო დესპანის ესოდენ მაღალ წოდებას“.

მიკროფონთან ერთმანეთს ცვლიდნენ ცნობილი სახეები, ყველა მათგანს განზრახული ჰქონდა განსაკუთრებულად მოფერებოდა ბატონ რობერტს და ექცია ეს დღე ქართულ-ებრაული მეგობრობის კიდევ ერთ ალღუმად. სიტყვა ბატონმა ჯამლეტ ხუხაშვილმა წარმოსთქვა და გაიხსენა რობერტ ადარის სპორტული ჯილდოები: საქართველოს ჩემპიონი მაგიდის ჩოგბურთში, თბილისის აბსოლუტური ჩემპიონი ერთეულთა და წყვილთა შეხვედრებში; სსრკ პირველობის ნახევარ

ფინალისტი; „ეს მაშინ დიდი მიღწევა იყო სპორტსმენისთვის“ – დასძინა მან, როდესაც ბ-ნი რობერტის ჩემპიონის ტიტული გაიხსენა საკავშირო სპარტაკიადაზე, მე და კოტე მახარაძე ვითხოვდით მის განსაკუთრებულ დაჯილდოვებას და ამას ახლა, მოგვიანებით დიდი სიხარულით ვაკეთებ, განაცხადა მან, როდესაც ვეტერანი სპორტსმენი სპეციალური მედლით დააჯილდოვა ქართული სპორტისადმი მისი დამსახურებებისათვის.

ჯამლეტი და როპერტი
ორი ერის საამაჟო შვილები

საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების პრეზიდენტმა, ბ-ნმა დავით შემოქმედელმა თავის სიტყვაში გაახმოვანა ამავე საზოგადოების პრემიების მიმნიჭებელი კომისიის გადაწყვეტილება: ქართულ-ებრაულ ურთიერთობაში შეტანილი წვლილისათვის რობერტ ადარი (აჯიაშვილი) დაჯილდოვდეს რუსთაველის საზოგადოების საპატიო სიგელით. ჯილდო გადასცა ამავე საზოგადოების ქართულ-ებრაული ურთიერთობების ხელმძღვანელმა, ქ-ნმა ლეილა ნოდიაშვილმა.

ბატონ რობერტ ადარს მიესალმნენ: გურამ ოდიშარია (პრემიერ მინისტრის მრჩეველი კულტურის სფეროში), ვაჟა აზარაშვილი (კომპოზიტორი და ყველასათვის საყვარელი მაესტრო), ქ-ნი ზაირა დავარაშვილი (კლუბ „26 საუკუნე“-ს ხელმძღვანელი), გივი შახნაზარი(ცნობილი მწერალი, მთარგმნელი და საზოგადო მოღვაწე) და სხვები. გარდა მილოცვისა, თითოეული მათგანი თავის სიტყვაში აღნიშნავდა ორი მეგობარი ერის ურთიერთობის განსაკუთრებულ ფორმატს და ხაზს უსვამდა კულ-

ტურის დარგში მოღვაწეთა როლის მნიშვნელობას ერთა შორის დიალოგის გაგრძელებაში.

ლონისძიების მინურულს რამდენიმე ადამიანთან გასაუბრება გადავწყვიტე.

ბალათერ არაბული: საქართველოს მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე, ჟურნალ „ცისკარი“-ს მთ. რედაქტორის მოადგილე, გალაკტიონ ტაბიძისა და დავით აღმაშენებლის პრემიების ლაურეატი – დღეს მნიშვნელოვანი დღე არის მწერალთა კავშირისა და თბილისის კულტურული ცხოვრებისთვის. ამ დღეს 3 ღირსეული ებრაელი კოლეგა სათანადოდ დავაფასეთ. მინდა აღვნიშნო, რომ ყველასათვის საყვარელი პოეტის, ნუგზარ ჯანაშვილის მამა წლების განმავლობაში ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა ქ. გორში. ის იყო ქალაქის კულტურულ-ლიტერატურული ცხოვრების ერთ-ერთი აქტიური მონაწილე, შესანიშნავი პოეტი და მოღვაწე. სამწუხაროდ, ის სრულიად ახალგაზრდა წავიდა ამ ქვეყნიდან და რაოდენ სასიხარულოა, რომ მისი შვილი, თავადაც შესანიშნავი პოეტი და ჟურნალისტი ასე ნიჭიერად აგრძელებს მამამისის გზას და ქართულ პოეზიას, ქა-

როგორც ამ ორ ღიღუბულ ერაბს სჩვევიათ — ნაღიბი

რთულ სიტყვას და ქართულ კულტურას ემსახურება ისრაელში მემკვიდრეობით მიღებული სიყვარულით. საქართველოს მწერალთა კავშირის გამგეობამ ბევრი რამ გაითვალისწინა, განიხილა სამივე კანდიდატის ლიტერატურულ-კულტურული ღვაწლი და სამდივნომ ერთხმად გადაწყვიტა ის აღიარებები, რისი გახმავანების მონაწილენიც დღეს ამ ისტორიულ დარბაზში ყველანი ერთად შევიქმენით. მინდა განსაკუთრებული პატივისცემით მივულოცო ბ-ნ შალვა წინუაშვილს, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორს, საქართველოზე უზომოდ შეყვარებულ პიროვნებას. „საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგია“ საუკუნის ნაშრომია და მისი გამოცემა პირადად მისი დიდი დამსახურებაა, ამ პროექტს ბატონები შალვა და პროფ. გივი ღამბაშიძე ედგა სათავეში. ეს არის მნიშვნელოვანი მოვლენა ქართულ-ებრაულ ლიტერატურულ ცხოვრებაში. ამ წიგნში წარმოდგენილია 65-მდე ქართველი ებრაელი პოეტი, რომელთა ფიქრი და საზრუნავი ორივე ქვეყანა, ისრაელი და საქართველოა.

საქართველოს ებრაელთა და ქართულ-ებრაულ ურთიერთობათა ისტორიის მუზეუმი. წიგნის „საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგია“ — პრეზენტაციაზე.

**ლეილა ნოდია – დამსახურებული ჟურნალისტი,
სრულიად საქართველოს რუსთაველის
საზოგადოების ქართულ-აზერულ
ურთიერთობათა ხელმძღვანელი:**

ქ-ეპი: დოდო აღარი, ეთერ არაბული და
მაყვალა გონაშვილი

ბატონი რობერტ აღარის ამ უსაზღვრო სიხარულით მეც ვხარობ. ის ჩემი დიდი ხნის მეგობარია. მეც ვიცი და ბევრიც გამიგია, როგორი გულკეთილი, მოყვასის თანამდგომი, მეგობრული, თავის ისრაელზე და საქართველოზე, თავის თემზე და ქართველ ხალხზე თანაბრად შეყვარებული ადამიანია. არც არის გასაკვირი, რომ ეს უსაზღვრო სიყვარული და მეგობრობა, წლების განმავლობაში დაგროვილი, ლექსებად ამოთქმულიყო. მისი

გულიანი ლექსების სტრიქონებს შორის კი მისი პიროვნებაც კარგად იკითხება ბედნიერი ვარ, რომ ეს დღეები მის გვერდით გავატარე. მართლაც, დიდი პატივია საქართველოს მწერალთა კავშირის საპატიო წევრობაც და კულტურის დესპანობაც და კიდევ სხვადასხვა ჯილდოები, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოებისგან, მაქს შავიტის სტუდიისაგან, ისრაელის საელჩოსგან.. ბატონმა რობერტმა მორიდებით, მოწინებით მიიღო მისი საპატიო აღიარებები, საჩუქრები, მაგრამ სულ

სტუმრად რომერტ ადარის ოჯახში

მორიდებით, კრძალვით იმეორებდა, რომ ეს არ იყო მხოლოდ მისი დაფასება, ეს იყო საქართველოდან ისრაელში ასული ყველა ებრაელის დაფასება, საერთოდ, მთელი ერის სიყვარული და ერთაშორის მეგობრობა. გაიხარეთ, ბატონო რობერტ. ჩვენი, ქართულ-ებრაული ურთიერთობა და

ძმობა ურყევია. თქვენ საქართველოს უყვარხართ, ჩვენ გვიყვარხართ. მე განსაკუთრებით ამაყი ვარ ეს დღეები, რომ ასეთ სიტყვებს ვისმენ ჩემი საყვარელი ებრაელი ერის მისამართით, ლეხაიმ! კვლავ თქვენი წარმატებების მოლოდინში ვარ.

მართლაც, რობერტ ადარის დაჯილდოებების ციკლი ამ დღეს არ დასრულებულა, 7 ოქტომბერს მწერლის სახლში, ამავე დარბაზში ბატონი რობერტ ადარი დაჯილდოვდა „ღირსეული ქართველი ებრაელის ორდენით“ სტუდია “მაქს შავიცი”-ის მიერ. ამ ორდენის ლაურეატები არიან: ჯამლეტ ხუხაშვილი, თემურ მდინარაძე, თემურ ყვითელაშვილი, ქალბატონი ზაირა დავარაშვილი, მაქს მეირ შავიცი არც ეს დღე დასრულებულა მხოლოდ მწერალთა კავშირის საზეიმო თავყრილობით, ტრადიციისამებრ, მეგობრებმა ქართულ სუფრასთან აღნიშნეს კოლეგისა და მონატრებული კაცის სტუმრობა და დაჯილდოება.

რამდენიმე დღის შემდეგ კი, კვლავ ამომტივიტივდა მწერალთა კავშირის თავმჯომარის, ბატონი ბალათერის სიტყვები, როდესაც ნუგზარ ჯანაშვილის სამადლობელ წერილს ვკითხ-

მანანა ღუმბაძე, რობერტ ალარი

და დაფასება მწერალთა კავშირის კულტურის დესპანობა წმინდა მიწაზე. მწერალთა სახლი ერთი დიდი ოჯახია, სადაც ლიტერატურული ცხოვრება დულს, თქვენ ამ ოჯახის საპატიო წევრი ბრძანდებით ან უკვე, გვიამბეთ ქართულ სამწერლო სამყაროსთან ათწლეულების წინ დანყებული მეგობრობის ისტორია.

საქართველოს მწერალთა კავშირი ოდითგან იყო ინტელიგენციის სამჭედლო. მასში ფეხი პირველად 80-იანების ბოლოს შევდგი, მას შემდეგ, რაც დავით აღმაშენებლის საზოგადოების წევრი გახვდი. ამ ორგანიზაციას ნეტარხსენებული გურამ ფანჯიკიძე ხელმძღვანელობდა, რომელიც ამავდროულად

ულობდი სრულიად საქართველოსადმი, მამის ნაცვლადაც მაღლობას სწირავდა პოეტი თავის „პირველ აკვანს“ და ლექსით ეფერებოდა.. „ეს ჯილდო, ნოდება თუ რეგალია ეკუთვნის უპირველესად მას, მამაჩემს, ფირუზ ჯანაშვილს, თხემით ტერფამდე პოეტს!“

„მე შეძრული ვარ ქართული მიწის,

გულსჩატეული მიწის მგოსნობით,

უხილავ ცეცხლში ვდგავარ და ვინვი

საკადრი სიტყვის ვერგამომცნობი“ /ფ. ჯანაშვილი/

1. ბატონო რობერტ, საკმაოდ მაღალი ნდობაა

გახლდათ მწერალთა კავშირის თანათავმჯდომარე, მოგვიანებით კი - თავმჯდომარე. ამის გამოისობით შესაძლებლობა ჰქონდა საზოგადოების სხდომები უშუალოდ ამ ისტორიულ შენობაში ჩატარებინა. ჩემი და ბატონი გურამის მეგობრობამ სათავე იმ პერიოდიდან აიღო და ათწლეულები სუფთად და უღალატოდ გასტანა. შემდეგ გარკვეული პერიოდი ამ საზოგადოების პრეზიდიუმის წევრად ამირჩიეს და ბედნიერება მქონდა მონაწილეობა მიმელო სხდომებსა და სხვადასხვა ფორმატის ღონისძიებებში ქართველი მეცნიერებისა და ხელოვნების ისეთ კორიფეებთან, როგორებიცაა: როინ მეტრეველი, ელგუჯა მალრაძე. ლევან სანიკიძე, გურამ ფანჯიკიძე, მწერალთა კავშირის დღევანდელი თავმჯდომარე – ბალათერ არაბული, იმ დროისათვის ახალგაზრდა მწერლები - ნოდარ კობერიძე, ზაალ ბოტკოველი და სხვები... ამ ხანას “ოქროს პერიოდი” ჰქვია ჩემთვის. ამიტომ ვთვლი, რომ საქართველოს მწერალთა კავშირის მიერ ჩემდამი გამოცხადებული მაღალი ნდობა სათავეს ქართული სიტყვის ცნობილ დიდოსტატებთან გატარებული წლებიდან იღებს და შესაბამისად, საპატიო წევრის სტატუსი და წმინდა მინაზე მწერალთა კავშირის კულტურის დესპანობა დიდ პატივად მივიღე. წლების წინ ეს ამბავი ჩემთვის მხოლოდ ფანტასტიკის სფეროს განეკუთვნებოდა. ახლა ჩემი ამოცანა ერთია – რაც შეიძლება მეტი სარგებლობა მინდა მოვუტანო ქართველებისა და ებრაელების ერთაშორის ურთიერთობას და არა მხოლოდ კულტურულ ასპექტში. ხმამაღლა ვუთხრათ მსოფლიოს რა ხალხი ყოფილან ქართველები, რომლებმაც თავიანთი სულისა და გულის ნაწილი უწილადეს საუკუნეების მანძილზე ებრაელ ერს და რა ხალხი ვყოფილვართ თავად ჩვენ – ებრაელები, რომლებსაც დღემდე გვენატრება ჩვენი წინაპრების სამშობლო, სადაც დავიბადეთ, სადაც დაირწა ჩვენი აკვანი, ავიდგივთ ფეხი, ვისწავლეთ ანი და ბანი, რეშეთ-ბეთი (ანბანი, ივრით.) – და აზრი მივანიჭეთ ჩვენს სიცოცხლეს.

2. 2017 წლის 6 ოქტომბერი ქართულ-ებრაული ისტორიული მეგობრობის ბენეფისი იყო. იქ გახლდით და პირადად ვიხილე ორივე ერის თვალსაჩინო წარმომადგენლები როგორ ამაღლებულად ცდილობდნენ დაედასტურებინათ ურთიერთპატივისცემა. გვიმბეთ „თქვენი თვალთ დასახული“ ქართველ და ებრაელ საზოგადო მოღვაწეთა მეგობრობის დღე მწერალთა სახლში

ეს დღე ჩემს ცხოვრებაში უმნიშვნელოვანესად იქცა და არა მხოლოდ მწერალთა კავშირის საპატიო წევრობისა და გამო – უნდა ავღნიშნო, რომ თითოეული გამომსვლელის სიტყვა იყო ღრმა სახელმწიფოებრივი ნააზრევის მატარებელი და ამდენად, ფრიად მნიშვნელოვანი: საქართველოში ისრაელის სრულყოფილებიანი ელჩი, შაბთაი ცური; პრემიერის მრჩეველი კულტურის საკითხებში – გურამ ოდიშარია; ჩვენი საყვარელი მაცნობრო – ვაჟა აზარაშვილი და მისი მეუღლე, პოეტი მანანა დანგაძე; რუსთაველის საზოგადოების თავმჯდომარე, დავით შემოქმედელი, ქ-ნილეილა ნოდია, რომელიც ამავე საზოგადოებაში ქართულ-ებრაულ ურთიერთობებს ხელმძღვანელობს; საზოგადო მოღვაწე გივი შახნაზარი, ქართულ-ებრაულ ურთიერთობათა სათავეში მდგომი ებრაული თემის თვალსაჩინო წარმომადგენლები – ჯამლეტ ხუხაშვილი და ზაირა დავარაშვილი. ეს დღე ისტორიაში შევიდა, როგორც ერთაშორის მეგობრობის მინი სიმპოზიუმი, რომლის ორგანიზებაშიც ლომის წილი მიუძღვის საზოგადო მოღვაწესა და მწერალს ნოდარ კობერიძეს, უდიდესი მადლობა მას რომ დარბაზში შეკრებილ ინტელიგენციას ასეთი ბედნიერი წუთები აჩუქა.

3. იმ დღეს ბატონმა ჯამლეტ ხუხაშვილმა გაახმოვანა მისი და ლეგენდარული კოტე მახარაძის ათწლეულების წინანდელი ჩანაფიქრი და წარსულში ქართული სპორტისადმი თქვენი დამსახურებებისათვის სპეციალური მედლით დაგაჯილდოვათ. გვიამბეთ თქვენი სპორტული კარიერის შესახებ.

ძ.ხანიფაში

დავდიოდი ჭიდაობაზე ცნობილ მწვრთნელ თვალჭრელიძესთან. მოხდა ისე, რომ მძიმე წონის მოჭიდავესთან ერთ-ერთი ვარჯიშის დროს მარჯვენა ხელი მოვიტეხე, ჭიდაობას ველარ შევძლებდი. ვარჯიში დავინწყე მაგიდის ჩოგბურთის სექციაში პიონერთა და მოსწავლე-ახალგაზრდობის სასახლეში. საკმაოდ წარმატებული გამოდგა ჩემთვის ეს სახეობა: იყო თბილისის ჩემპიონობა, თბილისის აბ-

სოლუტური ჩემპიონობაც, ვიყავი არაერთი შეჯიბრის გამარჯვებული - საქართველოს ჩემპიონი მოზრდილთა შორის თბილისის პირველი გუნდის შემადგენლობაში, ვიყავი საბჭოთა კავშირის პირველობის ნახევარფინალის მონაწილე მოზარდებს შორის, სხვადასხვა სპარტაკიადაში გამარჯვებული.. ბატონმა ჯამლეტმა ამ დღეს განსაკუთრებული სამახსოვრო მედალი გადმომცა და გააჟღერა, თუ როგორ არ გააშუქებინეს იმ პერიოდში ჩემი ერთ-ერთი გამარჯვება მას და კოტე მახარაძეს. ეს მედალი ჩემთვის ძალიან ძვირფასია, რადგანაც იგი ჩემი ბავშვობის მეგობარმა, ქართულ-ებრაული ურთიერთობების დიდმა ამაგდარმა, პლანეტის უხუცესმა სპორტულმა კომენტატორმა და უბრალოდ შესანიშნავმა ადამიანმა, ჯამლეტ ხუხაშვილმა გადმომცა.

შალვა ნინუაშვილი:

"ქართული კულტურის ამაგდარის" ნოდების მონიჭებამ დიდი სიხარული მომგვარა. ეს ჩემთვის ერთობ სასიამოვნო სიურპრიზი იყო. ვეცდები დავამტკიცო, რომ ეს ნოდება დამსახურებულად მივიღე. ამჟამად ვმუშაობთ ჩვენი პროექტის მეორე ნაწილზე - გამოსაცემად ვამზადებთ "საქართველოს ებრაელთა პროზას", რომელსაც მკითხველი მიიღებს მომავალი წლის დასაწყისში.

პატივისცემით,

შალვა ნინუაშვილი.

ამ არაორდინალურ სვეტთა ავტორი გახლავთ

ირინა ბიბილეიშვილი

და მადლობა მას. პუბლიცისტიკა

სიტყვაკაზმული ქართულით მოსაუბრეს, ქრესტომათიული ცოდნით აღჭურვილს, ებრაული კულტურის, ქართული სიტყვის პოპულარიზაციის საქმეში დაღლილს, ჩვენი ერის სახელო-

ნოდარ კობერიძე
გოდების კედელთან

ვან მამულიშვილს, საუკეთესო მეოჯახესა და ერუდირებულ კაცს, საქველმოქმედო ორგანიზაციის " გ უ ლ თ ა კ ა ვ შ ი რ ი ს " სახელით, "გულთა კავშირის" სლოგანის ავტორს, ბატონ ი ს ა ა კ კ რ ი ხ ე ლ ს ვულოცავთ დაბადების 65 წლისთავს და ვუსურვებთ ჯანმრთელობით, სულიერი სიმშვიდით და ხანგრძლივი სიცოცხლით, ღრმა მოხუცებულობამდე მიეღწიოს, დალოცვილი იყოს ღმერთიდან,

როგორცის მთელი ოჯახი

ბედნიერება დაემკვიდროს მის ოჯახს, მის შთამომავლობას კი მიეცეს უსაზღვრო სიხარულები, ამენ!

"ადამიანი ღმერთის შვილია, ხოლო განათლებული ადამიანი - ღმერთის მეგობარი" (ილია მეორე) ვიცით ბ-ნი ისააკი, ამ ფრაზას არ მოირგებს, გვერდს აუვლის და ქების ამ ფორმას არ მიიღებს, მისი თავმდაბლობის გამო, მაგრამ რეალობას ვერ გავექცევით!

მას უამრავი, ღირსეული ადამიანური თვისებები ამკობს და ალამაზებს!

ბ-ნი ისააკი, დიდი წონით და შესანიშნავი ავტორიტეტით სარგებლობს ოკეანის გაღმაც და მაღალი ღირსებით ეგებებიან მას, თავის ისტორიულ სამშობლოში თუ, მშობლიურ საქართველოში.

ყოველივე ეს ჩვენთვის, მისი მეგობრებისათვის, მაღალ რანგში, ეროვნული სიამაყის გრძნობას იწვევს და ემოციური მუხტით ვიტვირთებით ისე, როგორც დუდუკზე ამღერებული მისი ქალაქური მელოდების, ჯემალ აჯიაშვილის სონეტებისა

მაცხოვრის საფლავის
შესასვლელთან

და "იერემიას გოდების" წაკითხვისას, მისი შთამბეჭდავი, ომახიანი ხმის მოსმენის გამო! აღარაფერს ვამბობთ წიგნზე "დასაბამიდან მოაქყამამდე", უნივერსიტეტებში სტუდენტებისათვის, დამხმარე სახელმძღვანელოდ, რომ გამოიყენება... მოკლედ ბ-ნო ისააკ, საქველმოქმედო ორგანიზაცია "გულთა კავშირი", გილოცავთ დაბადებიდან 65 - ე წლისთავს და ყველას გვიხარია, რომ თქვენი სიცოცხლის ნახევარი, მაღალი ზნეობრივი გზით გაიარეთ და აგრძელებთ, ებრაული კოდექსით მეორე ნახევრის გავლას, იმ მდიდარი ეროვნული და

ქართული ტრადიციებით, თქვენმა სახელოვანმა წინაპრებმა, რომ დაგიტოვეს!

"გულთა კავშირი" გისურვებთ ჯანმრთელობას, წინსვლას და გამარჯვებებს, ჩვენო სახელოვანო და ძვირფასო, მეგობარო!

ლ ე ხ ა ი მ !!!

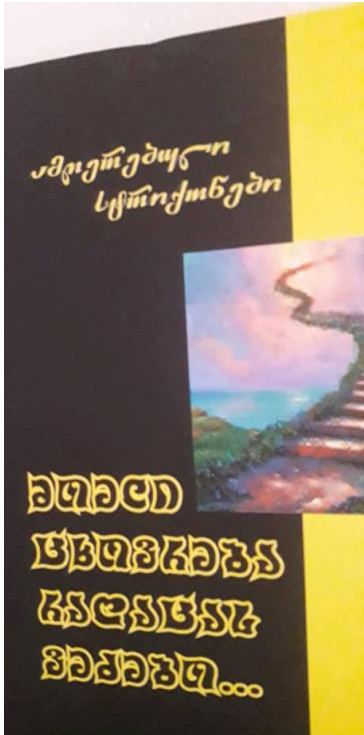
„გულთა კავშირის“

პრეზიდენტი

რობერტ ადარი

**ისრაელში წასვლით გადავარჩინე ოჯახი,
თორემ იარაღი რომ დაგედოთ და
და გათქვამთ, ნადი! გეტყოდით, ისროლეთ!”-
რობერტ აჯიაშვილი**

26 საუკუნის წინ ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორის მიერ დევნილი ებრაული თემი ძვირფასი განძით, ელია წინასწარმეტყველის ხალენით ქართლს მოადგა და მცხეთის მამასახლისს თავშესაფარი სთხოვა არავინ იცის განსაკუთრებით რამ იმოქმედა, მაგრამ ფაქტია, რომ მცხეთის კარი და გული მათთვის სამუდამოდ გაიღო ამ საოცარი შეხვედრის შემდეგ ისტორიული ჩარხი კანონზომიერად დატრიალდა. გადის საუკუნეები და ქართველი ებრაელების, ელიოზ მცხეთელის და ლონგინოზ კარსნელის მიერ იერუსალიმიდან უდიდესი სასოებით ჩამობრძანებულ უფლის კვართს ებრაელ სიდონიასთან ერთად სამუდამოდ იკრავს მკერდში ქართული მიწა. ღვთის განგებით მცხეთა მეორე იერუსალიმად იქცა. არც მანამდე და მითუმეტეს, არც მერე, ისტორიას არ ახსოვს არცერთი შავი ლაქა ამ ორი ერის ურთიერთობისა „იმიერიდან ჩვენც ისეთივე ერთგულები ვართ ამ მიწა-წყლის, როგორც აბორიგენი. ჩვენც ისევე გვანუხებს ქართული ტკივილები, როგორც მოყვასს ჩვენც ისევე გვიმღერიან „იავნანას“, როგორც თანაშემზრდილ და-ძმას, გაჭირვებისას, ჩვენც ქართულად შევძახით „ვაიმე დედას“ და დაღბინებისას „ვარჰალალოს“ ეს იყო იდეალური თანხვედნა, კავშირი ორი მაღალზნეობრივი და კულტურული ერისა“- ამგვარი წინასიტყვაობა ახლავს თან „საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგიას, რომლის პრეზენტაციაც საქართველოს მწერალთა კავშირში გაიმართა. წიგნში 65 ქართველი ებრაელი პოეტის ლექსია შესული და ორი ერის 26 საუკუნოვან თანაცხოვრებას ეძღვნება. ბევრმა მათგანმა ლექსების წერა მხოლოდ სამშობლოდან სამშობლოში წასვლის შემდეგ, უდიდესი ნოსტალგიის ფონზე დაიწყო.

ალექსანდრე აკელაგის ნიზნი

საზოგადოება.გე-ს ქართველი ებრაელი პოეტი რობერტ აჯიაშვილი (ადარი) და საქართველოს მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე ბალათერ არაბული ესაუბრნენ:

–ბატონო რობერტ, რა ფენომენია „26-ე საუკუნე“ და რას ნიშნავს თქვენთვის ის, რომ ისრაელში ქართველი გქვიათ?

-ისრაელში ქართველი რომ მქვია, ეს ჩემი დიდი ეროვნული სიამაყეა. საქართველოში დავიბადეთ, საქართველოს მიწამ გამოგვკვება, ენა ქართულად ავიდგით, ჭირსა და ლხინში გარევა საქართველოში ვისწავლეთ, აქ მივანიჭეთ აზრი ჩვენს ცხოვრებას. სადაც არ უნდა წავიდეთ, ეს ჩვენი ტრადიცია

ყველგან თან მიგვყვება, ამის გარეშე ვერ ვიცხოვრებთ, სხვაგვარად, სულიერად გავლარიბდებით ჩვენი ფესვები ხომ ქართველი მშობლების და წინაპრების წიაღიდან მოდის. საქართველოს მიწამ უკუნითი უკუნისამდე გულში ჩაიხუტა დედაჩემის ნეშტი „დამპალოს“ სასაფლაოზე. რა უფლება მაქვს ან რა გული მექნება, ის მიწა დავივინყო, რომელმაც გულში ჩაიკრა დედაჩემი დავგახრჩო ნოსტალგიამ, ჩემო კარგო, სასუნთქი გზები გვაქვს გადაკეტილი, ჩვენ გადაბმულები ვართ ქართველობასთან, მე წასვლით მხოლოდ ოჯახი გადავრჩინე, თორემ იარაღი რომ დაგედოთ ჩემთვის და გეთქვათ „ნადი!“ გეტყოდით, ისროლეთ

აქ არის ჩემი ისრაელი, ყველგან ვამბობ, მე ეროვნებით ქართველი ვარ, სარწმუნოებით ვარ ებრაელი. აი, ეს არის 26 საუკუნე, სისხლში და ხორცში გამჯდარი.

-როგორ ფიქრობთ, შემთხვევითი იყო ის შეხვედრა, რომელიც 26 საუკუნის წინ ჩვენს შორის შედგა, შემთხვევითი იყო ის ფაქტი, რომ ებრაელმა დევნილებმა უდიდესი წინასწარმეტყველის და წმინდანის ელია თეზბიტელის ხალენი მტრისგან გამოსარიდებლად დიდი სასოებით საქართველოში ჩამოაბრძანეს?

-ეს უკვე განგებამ ინება ასე, კანონზომიერება იყო ასეთი, დიდი მიზიდულობის ძალა ამოქმედდა და ახლო აღმოსავლეთიდან გამორიყული ჩვენი თემი კავკასიას მოადგა, მათ მცხეთის მამასახლისმა გაულო კარი. მას შემდეგ საუკუნეები გრძელდება ეს სიყვარული, ქართული გვარის ვარ, აჯიაშვილი, გვარის შეცვლის სასტიკი წინააღმდეგი ვიყავი, მაგრამ თუ იქაურ გვარს არ მივიღებდით, ძალიან გაგვიჭირდებოდა. ისინი სულ სხვა მენტალიტეტის ხალხია, ამ შემთხვევაში ჩემს თავზე არ ვფიქრობდი, მე აჯიაშვილი ვარ და აჯიაშვილად დავრჩები ჩემი სიცოცხლის უკანასკნელ ამოსუნთქვამდე, ადარი მხოლოდ იმის გამო გავხდები, რომ ბავშვებისთვის იქ გზა გამეკვლია, სხვანაირად მომავალი არ ექნებოდათ. მე ანი, ამ ხნის კაცს, ვინ შემცვლის, ვინ გადამავარებს, ჩემში ყველაფერი ქართულია, ქართულად ვმღერით, ვცეკვავთ, ქართულ სუფრებს ვაკეთებთ, ქართულ ქორწილებს ვიხდით, ქართულად ვწერთ ლექსებს, ჩემო ბატონო

-რა იყო მთავარი მიზეზი იმისა, რომ ისტორიას არ ახსოვს

მაცვალა გონაშვილი და რობერტ ალარი

ჭეშმარიტი მემოზარი რომარტისა
ირინა ბიბილიიშვილი

არცერთი შავი ლაქა ქართულ-ებრაული ურთიერთობებისა, თუ გიფიქრიათ ამაზე?

-„არ გაუკეთო სხვას ის, რასაც შენთვის არ ისურვებდი“-ქართველებიც და ებრაელებიც სწორედ ამ წიალიდან მოდიან, ეს იყო მთავარი ფაქტორი იმისა, რომ ჩვენს შორის შავ კატას არასოდეს გაუვლია. ქართველების და ებრაელების გულები ერთმანეთთან ყოველთვის წმინდა სიყვარულით იყო შეერთებული.

ძალიან გვაკლია საქართველო და საქართველოსაც აკლია აქედან წასული ებრაელები. ჩვენ ერთ ოჯახში ვიზრდებოდით, სიყვარულს, რომელიც ქართველებმა გვაჩუქეს, არასოდეს დავივიწყებთ. ქართველი ებრაელები ძალიან ერთგულები და მადლიერები ვართ საქართველოსი. უდიდესი მანკიერებაა, როდესაც ადამიანი უმადურია. ისრაელში ებრაელები 70 ქვეყნიდან არიან ჩასულები, ქართველი ებრაელები ერთადერთი თემი ვართ, რომლებიც ჩვენს სამშობლოს, საქართველოს მივტირით, დანარჩენები აგინებენ ქვეყანებს, სადაც მანამდე ცხოვრობდნენ. დამიჯერეთ, გულწრფელი ვარ, სიმართლეს გეუბნებით.

სულ ვფიქრობ, რა ძალა იყო ის, რომ ქართველმა ხალხმა 26 საუკუნე ასე შეგვინახა?

-ქართველი ებრაელების პოეზიას ფონად გასდევს ნოსტალგია და უდიდესი სიყვარული საქართველოსადმი. „უაფხაზეთოდ მკერდმოჭრილი დავიარები“. „და აი, ახლაც ისრაელის მცხუნვარე მზის ქვეშ, ხმელთა შუა ზღვის პირას თქვენზე ვფიქრობ,

ბედს არ ვნებდები“ ეს სტრიქონებია თქვენი ლექსიდან რას ნიშნავს აფხაზეთი ქართველი ებრაელისთვის?

-როგორც თქვენ გტანჯავთ აფხაზეთი და სამაჩაბლო, ჩვენც ისე გტანჯავს მკერდმოჭრილი საქართველო. აფხაზეთში ხშირად მიხდებოდა მივლინებით ნასვლა, ბზიფის ხიდს რომ გადავკვეთდი, გული საშინლად მიწყებდა ცემას, ძალიან მიყვარს ჩემი აფხაზეთი, მაგრამ ღმერთი დიდია, ჩვენ დავიბრუნებთ ჩვენს მიწებს დრო უნდა ყველაფერს ქართველ ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგია, რომელიც ჩვენ გამოვეცით არის სისხლის ყვილი საქართველოსადმი. ამ პოეზიაში ჩანს დიდი სიყვარული, მადლიერება და ნოსტალგია ქართველი ერის მიმართ.

-ლექსებს მხოლოდ ქართულად წერთ?

- დიახ, ადრე რუსულადაც ვწერდი, მაგრამ პროტესტის ნიშნად შევწყვიტე, ამჯამად მხოლოდ ქართულად ვწერ, ივრითი იმდენად არა მაქვს ათვისებული, რომ ლექსები ვწერო

-საოცარი ფაქტია ის, რომ სხვადასხვა დიასპორის ებრაელებისგან განსხვავებით, ქართველ ებრაელებს თავიანთი სალაპარაკო ენა არ შეუქმნიათ. ისე როგორც, მაგალითად, ესპანელმა ებრაელებმა შექმნეს ლადინო, აშქენაზებმა-იდიში, აფრიკაში დაბადებულებმა-ამჰარითი და ა.შ. გამონაკლისს მხოლოდ ქართველი ებრაელები წარმოადგენთ.

-ერთადერთი, რაც ჩვენ გვასულგდგმულებს, ქართული მეტყველებაა. ჩვენ „აი ია“-ზე, „თხა და გიგოზე“, „ნაცარქექიაზე“ გავიზარდეთ. ოთხი შვილიშვილი მყავს, როცა ერთ-ერთმა ქართული ანბანის შესწავლა მოინდომა, გაზეთებიდან ქართული ასოები ამოჭრა და ივრითული შესატყვისი მიუწერა. თქვენ წარმოიდგინეთ, ორ კვირაში ბავშვმა ქართულად ლაპარაკი თავისით დაიწყო. ეს არის ფენომენი, რომელიც შთამომავლობას სისხლში აქვს გამჯდარი და თაობიდან თაობაზე გადადის.

-საქართველოს მწერალთა კავშირმა მოგანიჭათ ნოდება „საქართველოს დესპანი ისრაელში“, რას ნიშნავს ეს თქვენთვის?

-საქართველოს დესპანის წოდება ჩემთვის მსუბუქი ტვირთი არ არის. იმის გამო, რომ მე უზომოდ მიყვარს ჩემი ბავშვობის სამშობლო, უზომოდ მიყვარს ეს ბრწყინვალე ხალხი, ქართველობა, მინდა ერთ-ერთი მათგანი ვიყო, ვინც საქართველოსა და ისრაელს შორის კულტურულ ურთიერთობებს გააღრმავებს. ისრაელის კულტურის სამინისტროს შევანუხებ და ოფიციალურ დონეზე გავაკეთებ ყველფერს, რასაც ჩემი საქართველო მეტყვის. 24 ნელია, რაც ისრაელში ვცხოვრობ და ამდენივე ნელია ვმუშაობ ელექტროკომპანიაში. იქ ფანტასტიკურ სფეროს განეკუთვნება ამდენ ხანს ერთსა და იმავე ადგილზე იმუშაოს კაცმა, მაგრამ ქართული მენტალიტეტი მეხმარება, თანამშრომლებს ქართულს ვასწავლი, ლექსებსაც ვუკითხავ ხოლმე ქართულად და ჯერჯერობით მტოვებენ, არ მაგდებენ

-ბატონო რობერტ, ორ ათეულ წელზე მეტია წასული ხართ საქართველოდან, როგორ ფიქრობთ, რა შეიცვალა აქ ამ ხნის განმავლობაში, რა არის თქვენთვის ყველაზე უფრო თვალშისაცემი?

-პირველი, რაც თვალში მხვდება ისაა, რომ დანალვლიანებულია ქართველი ხალხი კარგად ვხედავ და გულისტკივილით აღვიქვამ, რომ ქალსა თუ ვაჟკაცს თვალები სევდიანი აქვს. რატომ არის გაქცეული საზღვარგარეთ ამდენი ქართველი? რატომ კნინდება მათი მუშაობა საზღვარგარეთ? მიდიან, მძიმე სამუშაოს ასრულებენ, ამას ხომ აქაური გაჭირვებული ცხოვრება აიძულებს, საიდან მოდის ეს? რატომ ხდება ასე? ერთობა უნდა საქართველოს, გამთლიანება უნდა, მაგრამ ქვეყანა ისე არ გამთლიანდება, თუ ქართველი ხალხი არ გაერთიანდა.

- მთავარ პრობლემას საზოგადოებაში არსებულ განხეთქილებაში ხედავთ?

-დიახ, ასეა ან რა ჯადო ადევს იმ სკამს, ვინც დაჯდება ყველა ერთი და იგივეს რომ აკეთებს ისრაელში პრეზიდენტს იჭერენ, თუ კანონს არღვევს, პრემიერმინისტრს ციხეში სვამენ

პრემიერები და პრეზიდენტები იცვლებიან, მაგრამ კანონი არ იცვლება, ეს არის ქვეყნის სიძლიერე. აქ რა ხდება? არ გენყონოთ, დაჯდება პრეზიდენტი და დაინყებს ჭრა-კერვას, რომ კონსტიტუცია თავის მდგომარეობას მოარგოს. ეს ლუპავს ქვეყანას, ეს ლუპავს ხალხს! კანონი ერთი უნდა იყოს, როგორც მუშისათვის, ისე პრეზიდენტისათვის. ისრაელში ხანდახან ცხოველი არ გადადის წითელ შუქზე, კანონი მძვინვარებს.

ქართველების ნაწილი ჩივის, ებრაელები 26 საუკუნე შევიწახნეთ და ახლა ისრაელი საზღვარზე არ გვიშვებს, გვაპატიმრებსო. ასე არ არის, იქ არის მოსაცდელი ოთახი, ვისაც საზღვრის გადაკვეთის უფლებას არ აძლევენ უახლოესი რეისით საქართველოში აბრუნებენ. საქართველოს საზღვარი გახსნილი აქვს ირანთან, თურქეთთან, სადაც ამდენი უბედურება და ტერორისტული აქტი ხდება და რა უნდა დღეს ქართული პასპორტის ყიდვას? სულ არაფერი, ისრაელის სასაზღვრო სისტემაში ვერავინ ჩაერევა, გარდა კანონის და მესაზღვრისა, თვით პრეზიდენტიც კი. ისრაელის სასაზღვრო ძალა ძალიან ფრთხილობს, მითუმეტეს მკაცრად აყენებენ საკითხს იმ ქვეყნებთან მიმართებაში, ვისაც ირანთან და თურქეთთან საზღვარი გახსნილი აქვს. სახელმწიფო ფრთხილობს, უამრავი ტერორისტი ცდილობს შემოსვლას, შიგნით მტერი ჰყავს ორი მილიონი არაბის სახით, გარეთაც მტერი ჰყავს

ნოდარ კობაიძე
მდინარე იორდანთან
სადაც ქართული ოთხთავის
წარწერა ქართულადაა
შეხსრულებული

მთელი ოკეანე არაბული სახელმწიფოებისა, შუბლზე ხომ არავის გვანერია, ვინ ვართ კი, არის შეცდომებიც, გამორიცხული არაფერია, როდესაც ვილაცხას არ უშვებენ, მერე კონფლიქტი წარმოიქმნება. მე მთლად არ ვამართლებ ისრაელის სასაზღვრო სისტემას, თუ ვინმე შემოსაშვები არ არის, ეს საელჩოებში უნდა გადაწყდეს, ადამიანები არ უნდა განვალდნენ. ასეა თუ ისე, ისრაელის მხრიდან ეს საკითხი დასახვეწია. ჩვენ მესაზღვრის საქმიანობაში ჩარევის უფლება არ გვაქვს, იქ მარტო კანონი და მესაზღვრე მოქმედებს, მაგრამ მერწმუნეთ, ქართველი ებრაელების გული თქვენთვის ყოველთვის ღიაა მე საყოველთაოდ ისრაელის სახელმწიფოს სახელით ვერ ვილაპარაკებ, ჩემი თემის, ქართველ ებრაელთა სახელით ვამბობ, რომ ამ ორ ერს შორის წყალს ვერავინ აამღვრევს, არ არსებობს დღეს ძალა, რომელიც ამ ურთიერთობას ჩრდილს მიაყენებს, ეს გამორიცხულია და ერთს ვიტყვი კიდევ, სადაც არ უნდა ვიცხოვრო და როგორც არ უნდა ვიყო, საქართველოსა და მისი ბრწყინვალე ხალხის გარეშე ერთი ნუთით არ მაცოცხლოს ღმერთმა, ამენ!

მწერალთა კავშირში

ბალთერ არაბული

პოეტი, საქართველოს მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე

„საქართველოს ებრაელთა პოეზიის ანთოლოგია“ არის ჰიმნი ქართველთა და ებრაელთა სიყვარულის შესახებ, რომელიც საუკუნეებს შემორჩება. ისრაელში ჩასული ქართველი ებრაელები დღესაც საქართველოთი სულდგმულევენ. შვილებს, შვილიშვილებს ქართულად ზრდიან, საოცარი ნოსტალგიით ცხოვრობენ. ქართველების და ებრაელების მეგობრობა სამაგალითოა მსოფლიოსთვის. მიუხედავად რელიგიური განსხვავებისა, ჩვენ მონათესავე ერები ვართ.

ანთოლოგია აკადემიკოს გივი ღამბაშიძის მხარდაჭერით გამოიცა. პროექტის ხელმძღვანელია ისტორიულ მეცნიერებათა დოქტორი შალვა წინუაშვილი, რომელსაც საქართველოს მწერალთა კავშირის გადანყვეტილებით „ქართული კულტურის ამადარის“ წოდება მიენიჭა.

ანთოლოგიის პრეზენტაციის მსვლელობისას ქართველი ებრაელები უცხოეთიდან გვიკავშირდებოდნენ და ცრემლებს ვერ იკავებდნენ. ამერიკიდან სკაიპით ჩაგვეერთო მეცნიერი ისააკ კრიხელი, რომელმაც მადლობა გადაგვიხადა და მთელ საქართველოს მოეფერა. ისრაელიდან ჩაგვეერთნენ ძალიან საინტერესო პოეტები ნუგზარ ჯანაშვილი და ნანა შაბათაშვილი, იგივე ნანა დავარი. ნანა, ეს სამშობლოზე შეყვარებული პოეტი ქალი, ტიროდა. გვაჩვენა თავისი ოთახი, რომელიც ქართული დროშებით, ნიგნებით და მხოლოდ ქართული აქსესუარებით აქვს მოწყობილი, ჟურნალ „ცისკრის“ ყველა ნომერი დღემდე აქვს შემონახული.

ქართველთა დიდ ქომაგს, ქველმოქმედს, შესანიშნავ პიროვნებას და პოეტს რობერტ აჯიაშვილს „ისრაელში ქართული კულტურის დესპანის“ წოდება მივანიჭეთ და საქართველოს მწერალთა კავშირის საპატიო წევრად მივიღეთ. ასევე საპატიო

წევრად მივიღეთ ძალიან კარგი პოეტი და ჟურნალისტი, არაერთი წიგნის ავტორი ნუგზარ ჯანაშვილი, რომლის მამა, პოეტი ფირუზ ჯანაშვილი, ქართული კულტურულ-ლიტერატურული წრეების აქტიური წევრი იყო. დღეს მისი შვილი აგრძელებს მამის გზას და საქართველოს სიყვარულზე არაერთი ლექსი აქვს შექმნილი. თითოეული ებრაელი ისრაელში გულით საქართველოს სიყვარულს ატარებს. ეს არის ფანტასტიკური მოვლენა.

არ შემიძლია არ გამოვეხმაურო ისრაელის საზღვარზე მომხდარ ინციდენტებს, რა თქმა უნდა, ეს ძალიან ცუდი ფაქტია, მაგრამ ვილაც ჩინოვნიკის და მესაზღვრის ქართველ ებრაელებთან გაიგივება არასწორი და არასამართლიანია. ისინი ამ ქმედებებთან არაფერ შუაში არიან, პირიქით, თვითონაც ძალიან განიცდიან ასეთ ფაქტებს. მათ ქართველის იქ შეშვებას არავინ ჰკითხავთ. ისრაელი პატარა ქვეყანაა, იქ, ჩასული ტურისტებიდან ძალიან ბევრი რჩება და ამიტომ გამკაცრებულია კანონები. ჩვენსავით კი არ არის იქ, მოღიავებული რომ გვაქვს საზღვრები და ვინ შემოდის და რისთვის, კაცმა არ იცის. ვფიქრობ, საზღვრებზე კონტროლი ჩვენთანაც გამკაცრებული უნდა იყოს. არ შეიძლება ამაში ქართველი ებრაელების დადანაშაულება, ისინი დღე და ღამე საქართველოზე ლოცულობენ. ჩვენ ვაგრძელებთ ამ სამყაროში ერთმანეთის გვერდით დგომას. ჩვენი მეგობრობა არის მოდელი და მაგალითი მსოფლიოსთვის, თუ როგორ შეიძლება ორი განსხვავებული რელიგიის ერს საუკუნეების განმავლობაში ასე უყვარდეს ერთმანეთი!..

ღმერთი ჰფარავდეს საქართველოს და ისრაელს!..

2018 წელი

ГРУЗИЯ, ИЗРАИЛЬ, АДЖИШВИЛИ - О ГОЛОДОВКЕ ГРУЗИНСКИХ ЕВРЕЕВ В МОСКВА В 1971 ГОДУ

Имя Роберта Мордеховича Адар(Аджишвили)) хорошо известно в спортивных кругах Грузии старшего поколения и в современном Израиле среди грузинских евреев. О нем я не раз многое слышал -как от ветеранов спорта, так и от литераторов и деловых людей. Наше знакомство с ним состоялось в октябре 2017 года в Тбилиси, в Филармонии, в день презентации документального фильма "Грузинский ватерпол" (режиссер фильма, автор нескольких документальных и художественных картин

Теймураз Чихладзе, продюсер картины, лауреат ряда международных кинофестивалей Гоги Торадзе), посвященного 90-летию грузинского ватерпола. Комментатор-рекордсмен, заслуженный тренер Грузии по баскетболу, бывший чемпион Тбилиси по боксу, победитель Всесоюзных студенческих игр по гандболу в составе команды Грузинского сельскохозяйственного института Джамлет Шалвович Хухашвили (ему 74 года, из них 54 -телерадиокомментатор) познакомил меня с ним, сказав:"Тенго, ты меня спрашивал о Роберте Аджиашили, вот он перед тобой". Тогда в Тбилиси у поэта Роберта Аджишвили был напряженный график-он стал членом Союза писателей Грузии (СПГ)и был назначен представителем

СПГ в Израиле по вопросам культуры, ему было присвоено звание почетного профессора Грузинской академии имени Давида Агмашенебели, он также был удостоен Почетной грамоты Всегрузинского общества имени Шота Руставели.

Тогда не удалось плотно пообщаться с приехавшим из Израиля Робертом, если не считать нашу совместную встречу с легендарным грузинским футболистом, бывшим капитаном тбилисского "Динамо" и сборной СССР Муртазом Хурцилава. Как выяснилось, они не виделись более 25 лет: Муртаз родом из села Бандза Мартвильского района, а родители Роберта также родом из этого села, где в 19-20 веках вместе с грузинами проживали десятки семей грузинских евреев... Муртаз и Роберт - ровесники, они в детстве не раз играли вместе в футбол, потом учились с Грузинском сельскохозяйственном институте. Во время недавнего пребывания в Израиле вместе с ватерпольной сборной Грузии мне предоставилась возможность увидеть прекрасные организаторские, человеческие и профессиональные качества Роберта. Для меня, членов ватерпольной сборной Грузии и членов делегации Федерации водных видов спорта стало приятным сюрпризом то, что в Тель-Авиве, в аэропорту Бен-Гурион, нас встречал Роберт Аджиашвили и его друзья, в их числе и известный в Израиле певец Юза Мошиашвили, врач Гия Мошиашвили, поэтесса Эка Курхули. Огромный флаг Грузии, который держал в руках Роберт Мордехович,

произвел впечатление на всю делегацию, трогательной и интересной была его беседа с президентом Федерации водных видов спорта, бывшим ватерполистом тбилисского "Динамо" и сборной СССР, серебряным призером Спартакиады СССР 1979 года Давидом Руруа, впечатляющей оказалась вся встреча Роберта и его друзей. Если к этому добавить то, что почти у трапа самолета ватерпольную сборную Грузии встречал и консул нашей страны в Израиле Александрэ Джишкариани, то можно себе представить радость делегации сборной Грузии.... А на второй день, в Нетания состоялся матч сборных Грузии и Израиля. Первая игра этих команд в Тбилиси (24 февраля) завершилась победой Грузии со счетом 12:1 и мало кто ожидал, что в ответном, втором матче плей-офф ЧЕ сборная Израиля сумеет отыграть такую разницу и выйти в финальную часть ЧЕ-2018 (пройдет в июле в Барселоне), но многие думали, что в родных стенах сборная Израиля постарается выиграть матч хотя бы с разницей в один мяч. На игру собралось до 1700 поклонников сборной Израиля, но "погоду" на трибунах создавали около ста болельщиков сборной Грузии-их подавляющее большинство составляли проживающие в городах Израиля грузинские евреи и грузины, которые дружным скандированием с использованием флагов и музыкальных инструментов мощно поддерживали сборную Грузии и такой активностью свели на нет все усилия фанов сборной Израиля. Как отметил проживающий с 1990 года в Израиле мой однокурсник по истфаку Донецкого госуниверситета (Украина) Петр Варият, на трибунах между фанами сборных Грузии и Израиля была доброжелательная и уважительная атмосфера. Следует отметить, что одним из активных организаторов прихода-приезда в Нетания фанов сборной Грузии(а матч проходил в прекрасном спорткомплексе на окраине города) был Роберт Аджиашвили, он вместе с друзьями с огромным флагом вошел в спорткомпллекс и сразу же попал в поле зрения и зрителей, и журналистов, и даже ватерполистов. Следует отметить, что активную роль в мобилизации поклонников сборной Грузии в Израиле сыграли проживающие там

уроженка Пицунды, бывшая фехтовальщица Марина Хахвиашвили, бывший футболист сухумского и тбилисского "Динамо" Заур Ефремашвили(он живет в Израиле с 1973 года), его сестра Дали Ефремашвили (бывшая баскетболистка), действующее в Израиле грузинское общество "Мамули"(председатель Иракий Киладзе), а также сотрудники посольства Грузии в Израиле и проживающая в Тель-Авиве Медея Ахалкаци-дочь бывшего тренера тбилисского "Динамо" и первого президента Федерации футбола Грузии Нодара Ахалкаци. Игра в Нетания оказалась напряженной в спортивном плане и доброжелательной по отношению зрителей друг к другу. Грузия выиграла 11:10 и в третий раз подряд вышла в финальную часть ЧЕ. После матча игроки и тренеры сборной Грузии (главный тренер-прославленный ватерполист с мировым именем Реваз Чомахидзе), члены делегации оказались "в плену" поклонников команды-проживающие в Израиле грузины и грузинские евреи поздравляли их с победой, фотографировались, рассказывали интересные истории, касающиеся и спорта, и жизни в Грузии и Израиле. В тот же день я и проживающие в Израиле уроженцы Сухуми и Гагра отметили это событие в Нетания " морской атмосфере"- в расположенном прямо у моря ресторане Al Capone-ресторане грузинской кухни, владельцем которой является уроженец Сухуми, бывший шахматист и боксер(Чемпион Грузии) Малхаз Шартава. Малхаз и его супруга Инга создала для нас "черноморскую атмосферу". А на второй день в Тель-Авиве удалось детально поговорить с Робертом Аджиашвили, человеком, который еще в 1974 году сумел получить право приехать в Израиль, но не остался там и вернулся в Грузию, где жил до 1993 года-до очень сложного и трагического для Грузии года, когда он вместе с семьей решил перебраться в Израиль, где и живет до сих пор.

Батоно Роберт! Вы имели возможность переехать в Израиль еще в 1970-х годах, но получив право приехать в эту страну,вновь вернулись в Грузию. Кому-то это покажется очень странным, ведь в конце 1960-начале 1970-х годов во многом благодаря активности грузинских евреев и позиции ООН руководство СССР разрешило

части евреев покинуть СССР и переехать в Израиль? - Это очень интересная и в то же время драматическая тема. Все хорошо знаю, что евреи живут в Грузии более 26 веков, в Грузии всегда было не просто толерантное, а уважительное, дружеское отношение к евреям-это имеет свои исторические и человеческие корни. Не в обиду кому-то скажу, что ни в одной из республик бывшего СССР и стран Восточной Европы евреи не чувствовали себя так комфортно с человеческой точки зрения как в Грузии. Прямо скажу, что в Грузии никогда не было антисемитизма, между грузинами и евреями всегда были сердечные и уважительные отношения. Земля и народ Грузии не просто приютили евреев, но приняли их сердечно, делясь с ним всеми благами жизни, помогая им в трудные периоды жизни. В Грузии в то же время всегда с человеческим и тонким пониманием относились к желанию евреев вернуться на историческую Родину. Не удивительно, что именно группа грузинских евреев в конце 1960-х - начале 1970-х годов оказалась движущей силой рискованного для того времени движения за право свободно переехать в Израиль. 18 авторитетных и влиятельных грузинских евреев подписали письмо, которое они в 1969 году отправили в ООН, в комитет по правам человека-это письмо было отправлено в обход почты (интернета тогда не было, а по почте такое письмо дальше Москвы не пошло-специальные органы СССР не позволяли такое, поэтому письмо было отправлено через посольство Нидерландов в Москве -прим. корр.). Известно и то, что из других республик СССР десятки евреев также посылали письма в международные организации с просьбой дать право свободной эмиграции в Израиль. Об этом письме 18 грузинских евреев в ООН тогда сообщали западные радиостанции. Из сообщений зарубежных СМИ было известно, что письмо 18 грузинских евреев, отправленное в ООН, в кнессете Израиля огласила сама Голда Меир (она занимала пост премьер-министра Израиля с марта 1969 до апреля 1974 года-прим.ред). -Да, это известный и значимый факт. Более того, Голда Меир в начале 1970-х годов оказывала большое внимание грузинским

евреям, получившим право перебраться в Израиль. Но обо всем по порядку. В 1969 году 18 грузинских евреев написали письмо в ООН, а в 1971 году они же организовали у Центрального телеграфа в Москве неслыханную для того времени акцию-голодовку, требуя разрешения на свободную эмиграцию в Израиль. Одним из тех, кто был организатором этой акции в Москве, был мой тесть Рафиэль Баташвили, а лидером и идеологом этого движения был уроженец Кутаиси Шабтай Элашвили. Эта голодовка в Москве продолжалась трое суток, она вызвала большой резонанс на Западе, этим вопросом заинтересовался ООН, участников акции заверили, что просьба на репатриацию будет удовлетворена. Участников акции отправили в Тбилиси, многим из них быстро разрешили уехать в Израиль - ведь это дело находилось в центре внимания ООН.. Потом поэтапно разрешили уехать и другим - это был первый поток репатриантов. Я помню, как в разных городах Грузии местные жители плакали, когда провожали грузинских евреев в Израиль: ведь нигде в мире не было такой дружбы между местными жителями и евреями, как это исторически было в Грузии. Что касается меня лично, то я в первый раз приехал в Израиль в 1974 году в качестве туриста. Добиться этого права было непросто - помогла моя биография, меня знали как многократного чемпиона Грузии по настольному теннису, как тренера, как хозяйственника... Мой тесть Рафиэль Баташвили одним из первых переехал в Израиль, к сожалению, через 1,5 года после переезда в Израиль он скончался от болезни... Я же в 1974 года приехал в Израиле, пробыл там несколько недель и вернулся в Грузию. Лично я не собирался уезжать из Грузии и навсегда переезжать в Израиль. -Я помню, что до конца 1980-х годов большинство грузинских евреев продолжало жить в Грузии и не собиралось уезжать навсегда в Израиль, хотя нередко навещали уехавших туда своих родственников. Вы же уехали в 1993 году, в сложный и трагический для Грузии год! -Да, мне и моей семье нелегко было принять решение уехать из Грузии, где мы родились и выросли, где мы всегда чувствовали тепло и внимание. В 1993 году

, в условиях серьезного ухудшения экономической, политической и криминогенной ситуации очень многие жители Грузии-граждане разных национальностей решили уехать из страны. Среди них оказались и мы-я и моя супруга Додо Баташвили и мои дочери с их семьями. Первые годы адаптации в Израиле были достаточно сложными, но благодаря Богу, трудолюбию, помощи близких и государства Израиль нам, как и другим репатриантам, удалось начать новую жизнь. Но хочу особо отметить, что проживающие в Израиле грузинские евреи, никогда не забудут Грузию, все то, что сделала наша Грузия для нас в человеческом и историческом плане. Для нас Грузия -это страна, которая сердцем и с любовью приняла евреев, но с сожалением провожала нас, понимая желание грузинских евреев вернуться на историческую родину. В Грузии вы были успешным спортсменом, тренером, вы не думали в Израиле заняться в сфере спорта? -Я настольным теннисом занимался в Тбилиси будучи еще школьником, успехи пришли с космическим темпом:в конце 1950-начале 1960-х годов я не раз становился чемпионом Грузии среди юношей и взрослых, в составе сборной Грузии участвовал в Спартакиадах СССР, а затем-до 1970 года занимался тренерской работой. В 1970-ом году, в возрасте 28 лет я полностью переключился на работу в хозяйственной сфере, работал на ответственных постах в разных сельскохозяйственных организациях, весь груз материального обеспечения семьи несли я и моя мама... Я ведь вырос без отца -он погиб на фронте, в 1942 году. Когда он ушел на Великую Отечественную войну, мама была беременной-я родился в 1942 году, а отец уже был на фронте, я его так и не увидел в жизни.... В период жизни в Израиле мне не пришлось заниматься тренерской работой, я 24 года работаю в системе энергослужбы Израиля, много лет пишу стихи, которые публикуются и в Грузии. В октябре 2017 года я стал членом Союза писателей Грузии и специальным представителем СПГ в Израиле по вопросам культуры..Хочу сообщить, что в апреле текущего года в Израиль прибудет делегация Союза писателей Грузии во главе с председателем СПГ Багатером Арабули,

они проведут встречи с израильскими коллегами, с грузинской диаспорой, с посольством Израиля, будут обсуждаться вопросы развития творческих и культурных связей. Хочу вам сказать, что для проживающих в Израиле грузинских евреев одинаково дороги и Израиль, и Грузия. Мы воспитываем своих детей и внуков как патриотов Израиля и Грузии, с учетом грузинских традиций, учим их и ивриту, и грузинскому языку. После матча ватерпольных сборных Грузии и Израиля в Нетания я сказал журналистам и моим друзьям: Победа Грузии никогда не будет поражением Израиля и наоборот, победа Израиля не будет поражением Грузии. Наши судьбы очень переплетены, грузин и евреев связывает более 26 веков искренней дружбы и взаимного уважения, это необходимо беречь и развивать. В заключение хочу передать сердечный привет всем моим знакомым и близким в Грузии, всем тем, кто помнит нас, кого помним мы-а их очень и очень много, хочу передать привет всей Грузии...

Тенгиз Пачкория, Тбилиси-Тель-Авив-Тбилиси

<https://www.apsny.ge/2018/soc/15219591175.php>

რობერტ ადარის მილოცვა მაყვალა გონაშვილს

მაყვალა გონაშვილი

ისრაელის ქართველ ებრაელთა საზოგადოებრივი გაერთიანება „გულთა კავშირი“ საქართველოდან ამოსულ ებრაელობასთან ერთად, მიესალმება პოეტს და ულოცავს, ლამაზ საიუბილეო თარიღს, გამოჩენილ ქართველ ქ-ნს,

მრავალი პოეტური კრებულის ავტორს, საქართველოს მწერალთა კავშირის თავმჯდომარეს, პოეტ მაყვალა გონაშვილს და უსურვებს ხანგრძლივ ჯანმრთელ და სულიერი სიმშვიდით სიცოცხლეს!

ქ-ნი მაყვალა, მრავალ ადამიანურ სიკეთესა და წარმატებული შემოქმედების ფონზე, ერთ საუკეთესო თვისებასაც ფლობს. იგი არა მარტო უფრთხილდება, არამედ პრაქტიკულ ნაბიჯებს დგამს ქართულ-ებრაულ უნიკალური ურთიერთობის გაღრმავებისათვის, იღწვის იმ მუხტის შესანარჩუნებლად, რაც ასე რიგად უხდება და აღამაზებს, ორი კულტურული ერის საუკუნოებრივ თანაცხოვრებას. მივმართავთ ქ-ნ მაყვალას!

ქ-ნო მაყვალა!

იმედს გამოვთქვამთ, რომ თქვენი საიუბილეო ეს მშვენიერი საღამო და საზეიმო დღეები, გაგრძელდება, წმინდა მიწაზე „ისრაელის პატარა საქართველოში“, რაც გვირგვინად დაადგება

თქვენს მრავალწლიან ნაცოფიერ მოღვაწეობას და კვირას, 2 ივნისს, ქალაქ აშდოდის მუნიციპალიტეტში დანთებული წმინდა სანთელი, გზას გაუნათებს, საუკუნეებით გამოვლილ ჩვენი ორი ერის ძმობას, ერთობას, სიყვარულსა და თანაცხოვრებას, ოცდამეშვიდე საუკუნეში გადაბიჯებულ გზაზე. ველოდებით ხმელთაშუა ზღვის პირას, თქვენს საზეიმო ხომალდს, სადაც ერთი კვირით უნდა ჩაუშვას ლუზა, ლეგენდებით მდიდარ ბიბლიურ მიწაზე, ქვეყანაში, სადაც ჩვენმა დიდმა სულმნათმა შოთამ აირჩია მარადიული სასუფეველი უკუნითი უკუნისამდე.

წარმატება თქვენ საზეიმო საღამოს, ყველა მის ორგანიზატორსა და მონაწილეს!!!

ლეხაიმ, მეგობრებო!!!

*„გულთა კავშირის“
პრეზიდენტი
რობერტ ადარი*

ათი დღე ვითარცა ათი მცნება

სულ ვფიქრობდი როგორ რაკურსში უნდა დამეწერა ეპილოგი, რობერტ ადარის წიგნისა, რომელიც თან ბანალური არ იქნებოდა, თან ლაკონიზმით გაჯერებული, მსოფლიო რუკის არ იყოს, მასშტაბში, იმდენად ყოვლიმომცველი უნდა ყოფილიყო, რომ ერთი პატარა „კუნძულიც“ არ უნდა გამომრჩენოდა, პატარა კუნძული, რომელიც ამ თავისებური კაცის ატლასს მხატვრის ტილოსავით იმ ნაირფერში წარმოადგენდა, როგორც გახლავთ საინტერესო ადამიანის სულიერი ანატომია. ვიფიქრე, ვიფიქრე, რამოდენიმეჯერ გადავშალე ნაწერი კიდეც და ბოლოს მივხვდი ყველაფერს აჯობებდა თუკი ჩემს მწერლურ ინტუიციას მივენდობოდი.

პირველი- იგი მორწმუნეა, მას უყვარს ღმერთი, სწამს მისი ყოვლისმომცველობისა, მაგრამ იგი ფანატიკოსი არაა! იგი დიდის მონინებით ეკიდება სხვა ერთა განსხვავებულ რწმენას, სათანადო პატივსაც მიაგებს მათ!

მეორე- იგი კაცთმოყვარეა და შეუძლია შენდობა, შენდობა რომელიც ესოდენ აახლოებს მოკვდავს ღმერთთან.

მესამე- მას მთელის არსით უყვარს თავისი ორივე სამშობლო - ისრაელი და საქართველო, საქართველო და ისრაელი და მთელი შეგნებული ცხოვრება ამ ორის სამრავალყამიერო ჰიმნს მიუძღვნა, და აამლერა იგი კიდეც.

მეოთხე პოეტი- ნამდვილი პოეტი, ძველ ჩინეთში ადამიანს სამსახურობრივი წინსვლა რომ ჰქონოდა, საკონკურსოდ ლექსი უნდა დაეწერა, რადგანაც თვლიდნენ ლექსთა სტროფებში ამოიცნობა ადამიანი!

მეხუთე. უყვარს მეგობრები-იცის რომ მეგობრობას ყავლი არ გასდის და მისი ერთგული ყარიბია!

მეექვსე- განუხრელად იცავს როგორც თავისი ასევე ახლობელთა ოჯახის ღირსებას!

მეშვიდე-შრომა ვით ეზარების, შრომაში ხედავს ადამიანური ბედნიერების საწინდარს!

მერვე-ქედმოხრილი ელამუნება დაღუპულ ახლობელთა სახელებს!

მეცხრე-ნაკითხია და დღესაც კითხულობს!

და მეათე -იგი ვაჟკაცია, მაშასადამე რაინდი გახლავთ

გასრულდაო ესე ამბავი, არ თქვათ ასე, მას წინ კიდევ ბევრი აქვს გასაკეთებელი და გააკეთებს კიდევ. ასეთ კაცებზე დგას ჩვენი ორი ქვეყნის მეგობრობა და ძმობა, რომელთანაც ერთად საქმის კეთება ერთი დიდი ღირსებაა !

ლექსიმი! მრავალჟამიერ!

ნოდარ კობერიძე

ისრაელში გამგზავრების წინა დღეებში გაიმართა მაცვა-ლა გონაშვილის საიუბილეო საღამო,(ხოლო ისრაელიდან დაბრუნების შემდგომ საქართველოს მწერალთა კავშირის ყრილობაზე ქალბატონი მაცვალა აიჩიეს საქართველოს მწერალთა კავშირის თავჯდომარეთ), ამ საიუბილეო სხდომაზე, გულთა კავშირის პრეზიდენტ რობერტ ადარის თხოვნით ბატონმა ჯამლეთ ხუხაშვილმა წაიკითხა გაერთიანება გულთა კავშირის პრეზიდენტის რობერტ ადარის მისალოცი ადრესი.

Պատմյալի Դաստիարակ Ծրագրով
Կրթական Եւրոպական Եւրոպական

ჩემო თბილისო

ჩემო თბილისო, მწარე დროებამ სულიერად გამანადგურა,
გემუდარები " თითქოს გაგექეც" - არ დამაბრალო,
გთხოვ, შეიბრალო შენს
კალთაში გაზრდილი ბავშვი,
პატარობიდან, რომ უყვარდა შენი სამყარო !

მე, ჩემმა ბედმა აქამომდე მახეტიალა,
შენზე ფიქრებში მოვიარე ზღვები,
მთა-ბარი,
ახლა კი, ვზიდავ დაცილებას მძიმე
ჯვარივით,
ვერსად ვერ ვპოვე შენისთანა თავშესაფარი !

კაცის გული კი მუდამ,
ყველგან რაღაცას ეძებს,
მე კი, ცოდვების შესანდობად მოვალ
შენამდე,
და დაჩოქილი, შენს ფეხებთან დანარცხებული,
აფეთქებული, ჩემი ლოცვა ავა ზეცამდე !

სანთლებს დავუნთებ მე,
შენს წარსულს ჩემო
თბილისო,
ვერ დავვიწყებ შენს სიყვარულს გულში, რომ ჩამრჩა,
წარსულს მიხატავს მოგონება თანაცხოვრების,
დავრჩი უგულოდ, მქონდა იგი და შენთან დამრჩა !

ახლა უშენოდ აქეთ- იქით, ცოდვებს დავათრევ,
შენზე ვლოცულობ, პატიებას შენგან მოველი,
ღმერთო, ნუ მომკლავ,
ერთხელ კიდევ არ ჩამახუტო
ჩემი თბილისი, ჩემი სულის სვეტიცხოველი!

მონატრება

ამაღლებული სულით-გულით სადღეგრძელოს ვსვამ,
იმ ნოსტალგიის, ისრაელში გულს რომ ატარებს,
მე, იმა მიწის დიდებისა მინდა დავლიო,
მოსაფერებლად შენთან მოსვლას როს დავაპირებ!

მონატრებისას დიდი სევდით, ვსვამ სადღეგრძელოს,
და იმ ცრემლების ჩემს თვალებს რომ ჩამოსდენია,
უაფხაზეთოდ მკერდდაჭრილი დავიარები,
და მეც თქვენსავით „ბაირახი“ სახელი მქვია!

ბოტანიკურზე ხელში თასით ამაყად მდგარო,
კდემამოსილო დიდებულ ქართველო ქალო,
შენით დამტკბარა ცოდვით სავსე, სიცოცხლე ჩემი,
გულს ჩამრჩენია შენი სითბო და ხმალი შენი!

ისე მიყვარხარ ვით არასდროს და ისე ძლიერ,
დამწუხრებული თქვენს ნაღვლიან თვალებსა ვკოცნი,
გეპატიუებით ალთქმულ მიწის მოსახილველად,
თქვენთან ყოფნის და მოფერების რეკორდებს მოვხსნი!

და აი ახლაც, ისრაელის მცხუნვარე მზის ქვეშ,
ხმელთა ზღვის პირას თქვენზე ვფიქრობ ბედს არ ვნებდები,
ვზივარ და ვდარდობ ღიძავაზე, სოხუმ-გაგრაზე,
ღანვებს მისველებს ცრემლები და ვგრძნობ რომ ვბერდები.

ტალღა მოგორდა, ჰკოცნის ნაპირს და მომაგონდა,
შავი ზღვა, გაგრა საყვარელი და მაგნოლია,
აგერ თოლიაც ჩამომჯდარა უშიშრად გვერდით,
სოხუმში ვართქო, ასე ვფიქრობ, ასე მგონია!

ზღვა კი ღელავს და არ წყნარდება, აღარ ისვენებს,
მარტო მან იცის ჩემს სულში რა აგონიაა,
ბობოქრობს, შფოთავს, მე უთქვენოდ აღარ მიზიდავს,
არცა ბახუსი, არც კრებული ლამაზმანების!

ახლა მათ ნაცვლად წარსული და ფიქრები მართობს,
გავცქერ ჰორიზონტს, თქვენი ნახვის სურვილი მათრობს,
ღელავს ხმელთა ზღვა, მთვარეც მიმზერს თავდამხობილი,
რომ ჩემი ლექსით გეამბოროთ გულჩათხრობილი.

ხარ ანგელოზი

ხარ ანგელოზი, სიტყვას ვამბობ, კაცურს, ალაღს,
ამ ლექსს მხოლოდ შენ მოგიძღვნი, გულით, სულით შენსკენ მავალს,
თითქოს ვხედავ შენს სახეზე „შეხინას“ და „შალომს“,
უნდა იგრძნო ჩემი გული ამ დროს როგორ ხარობს!
ნაზ თვალეში ღიმილი და ვარსკვლავთცვენა ერთობს,
არწივივით შენს სახეზე მზე და მთვარე მეფობს,
სურნელებით გაზაფხულზე იასამნის ყვავილს ჰგავხარ,

რომ ვერ ვამბობ კარგად თორემ, მზეზე უფრო მალლა დგახარ!
ოცნებებში ავფრინდები, დავაქუხებ გულის ზარებს,
ბუხარით აგანთებ და აგიბუნტებ გრძნობის კარებს,
ეს თვალეში შენს მკერდისკენ გამორბიან, ხშირად ვართობ,
როს გიყურებ მიხარია, თავანყვეტილ ვნებებს ვათრობ!
ტატნობს თვალეებს გადევნებენ, ალბათ ყველას გულში სახლობ,
იცის ყველამ შენი ფასი, მე კი ჩემი ლექსით გფასობ,
საყვარელო ლექსს, რომ გიძღვნი, და ამისთვის დროს, რომ ვკარგავ,
არ ჩათვალო დაკარგულად დრო, რომელსაც შენზე ვხარჯავ,
განგებამ თუ შეგვახვედრა, შენ სურნელსაც დასტურ ვიგრძნობ,
ანდა კიდევ ბაგეთაგან ამონასუნთქ ჰაერს ვშთანთქავ!
ნუთუ გრძნობას უკუაქცევ, არ გამითბობ მე, ცივ ღამეს,

ხომ გიტარებაც დადუმდება, არ გამოსცემს თავის ჰანგებს!
უშენობით ჩემი ლექსიც დაასრულებს თავის სათქმელს,
ღამის ჭკვაზე გადავიდე, რა აიტანს გოგო ამდენს?!
ოცნებები თუ ამისრულდა, თავს დაგადებ ჩუმად მხართან,
ნაზი ყნოსვით შენს სხეულზე, აორთქლებულ სურნელსშთანთქავ!
იცი? იმდენ ლექსებს გინერ წიგნად გამოცემად კმარა,
და გულში რაც მიგროვდება შენთვისა ვნერ წარამარა!
ახლა, როცა ლექსს ვამთავრებ, მხოლოდ მარტო ის მადარდება,
ნუთუ შევწვდი შენს სიმაღლეს, სილამაზის შენს სტანდარტებს!

*ვაჟა აზარაშვილს, მანანა დანგაძეს,
თინათინ ჯაყელს*

დრო ნელა გადის, მიიზღაზნება,
სული შფოთავს, ბობოქრობს ცამდე ასული,
მოგესალმებათ წმინდა მინაზე, უცხო მოყმეც,
მოსეს ძეც და მოსეს ასულიც!

ღრმა სიამაყის გრძნობით გამასპინძლობთ,
პაატა, ნანა, შალვა ბატონი,
აქეთ ნუგზარი, და მეც მათ შორის
სიყვარულისთვის თავდადებულნი!

თქვენ, სიყვარულის დიდო ელჩებო,
ყველა საქმე გვაქს გადადებული,
წმინდა მინაზეც, რომ გავაგრძელოთ,
ძმობა, ერთობა და სიყვარული!

მოგესალმებით, "ბარუხ აბაიმ!" რიონის,
მტკვრის და არაგვისპირნო,
თქვენ დიდებულო ღვთიურო ხალხნო,
სიყვარულისთვის დაბადებულნო!

მოემგზავრებით, არ გყოფნით ახლა,
საქართველოში თქვენ თქვენი სივრცე,
სულ მალე უნდა გაშალოთ ფრთები
და თავისუფალ მტრედებად იქცეთ!

თქვენ უნდა ნახოთ, ხმელთაზღვის ტალღა,
როგორ ეხლება ქვეყნის ნაპირებს,
და გველემში არაბეთიდან
ქვეყნის ჩაყლაპვას როგორ აპირებს!

თქვენ გაქვთ მიზანი და ამ მიზნისთვის
რაც გაგაჩნიათ ყველაფერს მისცემთ,
თქვენ ახლა უნდა გაშალოთ ფრთები
და თავისუფალ ფრინველად იქცეთ!

დახვედრა აეროპორტში

თქვენ უნდა ნახოთ და მიესალმოდეთ,
იერუსალიმს, იქ მცხოვრებ ქართველს,
ჯვრის მონასტერში შოთა რუსთაველს,
წირვას ეტყვიტ და დაუნთებთ სანთლებს!

თქვენ უნდა ნახოთ ქნესეთის თავზე,
როგორ ფრიალებს თეთრად ალამი,
ჩვენს დედაქალაქს უძღვეს, შეუვალს,
პირადად გინდათ მისცეთ სალამი!

მაგრამ, ეს მერე ახლა არ გყოფნით,
არც თქვენი დრო და არც თქვენი სივრცე,
სულ მალე უნდა გაშალოთ ფრთები
და თავისუფალ მტრედებად იქცეთ!!!

კეთილი იყოს თქვენი ჩამობრძანება
ანუ ბარუს აბაიმ!

რ.ადარი
ხულანი, ისრაელი
19 მაისი 2018წ.

ნახვედი და გაიხურე კარები,
მე კი, უკვე უშენობა მატყვია,
მითხარ კარგო, რად არ მომეც შენდობა,
არ დამინდე, დამიშინე მე, ტყვია!

ასე რატომ გადაგვარდი, ნახვედი,
აირჩიე გზა ზიგ- ზაგი
ურჩების,
ნუთუ ანი ვერ ჩაგხედავ
თვალეებში,
დამავინწყებ გემოს შენი
ტურჩების!

ვიცი ანი, მომანატრებ
ყველაფერს,
დანატრებულ გულ-
მკერდის და წვივების,
მითხარ კარგო ღრუბლებში რად გამხვიე,
დამიყენე მე, სეზონი
წვიმების!

ვერ შეხვდები ჩემისთანა გულის კაცს,
დაბუდებულს შენს მშვენიერ სხეულში,
შეზე ლოცვა მე, ჩემს
ღმერთთან იცოდე,
ჩემს გულში და ჩემს სხეულში შევეუშვი!

სჯობს შევწყვიტავ ამ
ცრემლიან სტრიქონებს,
ვეღარ უძლებს გული,
გრძნობა ნაკლული,

ამ ჩემს გულში ბევრ
მეგობრებს უვლია,
შენგანა ვარ, მარტო
წიხლებ ნაკრული!

მაზიარე შენი გულის სითბო მე,
სიყვარული მარტო შენი გამათბობს,
თბილისში კვლავ გესტუმრები იცოდე,
შენთან ყოფნა, რახან ისევ დამათრობს!

ორიოდ სიტყვა ამ ლექსზე: ნოდარ კობერიძე: იოსებ გრიშაშვილი, ბოჭუმის, თბილისის ბოჭუმის გამორჩეული ოსტატი, ოსტატი ლექსთა ტრფიალისა გამახსენა მე ამ სტრიქონებმა, რობერტ აჯიშვილის ლექსთა წყობა, ესაა ნოსტალგია იმ ეპოქისა როცა თბილისი პოეზიით საზრდოობდა. თავად ვაჟკაცი ტუჩებს უნდა

ნოდარ კობერიძე,
ნუგზარ ჯანაშვილი,
ბალათერ არაბული
წმინდა გიორგის საფლავთან

ელამუნებოდეს, მონატრებას უნდა ელამუნებოდეს და საერთოდ სიყვარულს უნდა ელამუნებოდეს და ელამუნება კიდევ მთელი არსით, აბა სხვაგვარად ვერ იქნების. ვკითხულობდი ამ ლექსს და ჩემი მობერებული სიჭაბუკე, ვითარცა ზღვაში განზანდილი აფროდიტე ხელახლა იბადებოდა და მეც ლამის თავგანწირვით შევძახო: სიყვარული მარტო შენი გამათბობს და თბილისში კვლავ გესტუმრები იცოდე, შენთან ყოფნა რახან ესე დამათრობს. მამ გელოდება შენი თბილისი და გელოდება ხელებ გაშლილი, მკერდში ჩასაკრავად.

ძმავ ძმითა ხარ ძლიერი" "ძ ძ ძ"

მოსეს ასულს

გუძღვნი ნანა დავარის ხსოვნას

პოეზიაში, შენი სახის სიუჟეტს ვხედავ,
ლექებიდან შენი სითბო მოჰქერის და მათრობს,
ახლა კი, როცა შენს ბოლო ლექსს წავაწყდი მყისვე,
მე, შენთვის ჯანმრთელობას და სიცოცხლეს ვნატრობ!

ჩემი გრძნობები გაუკვალავი და გაუვალვი,
ლექის სათაურს „სიკვდილის წინ“ ეომებოდა,
ხან დაჩოქილი, ხან ფეხზე მდგომი ღმერთის წინაშე,
შენს ჯანმრთელობას ხვეწნა, მუდარით ემონებოდა!

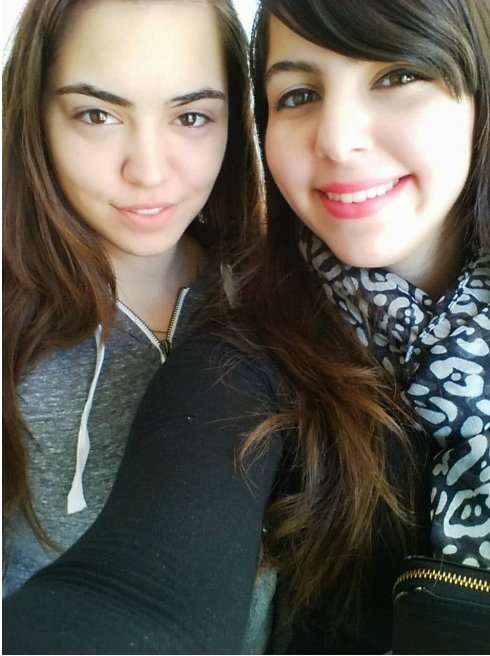
ეს შენი ლექსი, ყველა შენს მკითხველს დუმილს ავალებს,
ოხ, როგორ მტკივა, თითქმის მიჩერებს მეც გულის ცემას,
გამორიყული ხმელთა ზღვის მიერ, მცხუნვარე მზის ქვეშ,
აქ უდაბნოში, ვემსგავსები ცოფიან მყეფარს!

შენ დაჩოქება არ მოგიხდება, მანდილოსანო,
დიდი წიგნი ხარ, დიდი რომანი, იგავ-არაკი,
უკვდავება ხარ, სახელი შენი მუდამ ლომობდა,
შენ, საქართველოს დედოფლობაც დაგმშვენებოდა!

აღმავალია სული ჩემი შენსკენ მავალი,
ღვთიურ სამყაროს და ანგელოზებს ხარ შესადარი,
ქალთა სამყაროს სანთლებს დავუნთებ მე ოქროს შანდლით,
თუ აღმოაჩენს, ქალი შენებრ, კიდეც სად არის?!

ხარ ხელოვანი, მოკაშკაშე, დიდი ვარსკვლავი,
რაღაც დიადი, არ ნახული, რაღაც მაღალი,
მიბოძებია ჯანმრთელობა მოსეს ასულს,
და დაპყრობილი გული ჩემი ალალ-მართალი!

ვიყო შენი ძმა, ესაა ჩემი გულის ვედრება,
და ჩვენს და-ძმობას ვერაფერი ვერ შეედრება!

P.S. მე მინდა ეს წიგნი მაინც ამ ორ ახ-აგაზრდა ტყუპ დებზე მონაყოლით დავამთავრო. იომ აცმუტ-ივრი-თზე „გამარჯვების დღეს“ ნიშნავს. ჰოდა მქონდა ბედნიერება ეს საოცრება, ჩემი თვალით მენახა. ჰოდა ამ დღეს, რამოდენიმე წუთს მთელს ისრაელში დუმილი და ადგილზე გაქცევა მოაქვს. ყველა, ყველა, აბსოლუტურად ყველა, აღნიშნულ დროს

ჩერდება, რათა პატივი მიაგოს ისრაელის სახელმწიფოსათვის თავშენირულ გმირებს. ეს გოგონებიც (უფალმა კარგად ამყოფოთ) ისრაელის თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას იცავენ. ისინი ბატონნ რობერტის შვილიშვილები არიან (ერთერთი ახლახანს გათხოვდა და ყველა პატრიოტის სახელით მინდა მივულოცოგაბედნიერება და გამარჯვება ვუსურვო, ბაბუის არ იყოს მეც ვამაყოფ მათით), და მისთანებით! დიდება და ბედნიერება მათ. დიდება

სარჩევი

წიგნი პირველი

პროლოგი-ებრაელი კაცის ლოცვა 5

წარდგენა 8

წიგნი მეორე 19

წიგნი მესამე

წმინდა მიწაზე 28

ახლა კი უმთავრესი იერუსალიმი და 4 ივნისის ფრაგმენტებად
დანაწევრებული დღე ამით დავასრულოთ. ი ე რ უ ს ა ლ ი მ ი !..... 35

და ბოლოს 5-ივნისის დასასრულის ფრაგმენტი-გოდების კედელი.... 37

შეხვედრა 47

რა მოხდა საქართველოს მწერალთა კავშირში 51

ლეილა ნოდია – დამსახურებული ჟურნალისტი, სრულიად
საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების ქართულ-ებრაულ
ურთიერთობათა ხელმძღვანელი..... 61

შალვა წინუაშვილი 67

ისრაელში წასვლით გადავარჩინე ოჯახი, თორემ იარაღი რომ
დაგედოთ და გეთქვათ, წადი! გეტყოდით, ისროლეთ!“ -
რობერტ აჯიაშვილი 70

ბალათერ არაბული 78

Грузия, Израиль, Аджиашвили - О голодовке грузинских евреев

в Москва в 1971 году..... 80

რობერტ ადარის მილოცვა მაყვალა გონაშვილს 88

ათი დღე ვითარცა ათი მცნება..... 90

მოდული 1 - ჯანის პეზია

ჩემო თბილისო.....	94
მონატრება.....	95
ხარ ანგელოზი.....	97
***დრო ნელა გადის, მიიზღაზნება.....	98
***ნახვედი და გაიხურე კარები.....	101
მოსეს ასულს.....	103

www.mtsignobari.ge

დაიბუქდა შპს „მნიგნობარის“ სტამბაში

0102, ქ. თბილისი, კიევის ქ. №10; ტელ.: 294 05 71

ნოდარ კობახიძე

იღია ქავეჭავაძის, ნიკო ნიკოლაძის, ნიკო ლორთქიფანის დავით აღმაშენებლის პრემიის ლაურეატი. ავტორი ნიგნებ-სია: უოკეის ბედის ნებიერი, ნყალდიდობა, რომ გაიმარჯვო ერ-ერტიკოსი უნდა იყო, ორი გოლგოთა. მეორე ფორმა, შირე-გორ-ჯის საფლავის ძიებაში, პირწმო, ვინც მახვილს აიღებს, თეთრი ღიმილი, ბედისწერა საქართველოსი, ლსხტის წრეში.

იყო გაზეთების მთავარი რედაქტორი-ქართული ფეხბურთი, სარანგი, თემი მესამე აათასწლეული.

მისი ნაწარმოებები თარგმნილია; გერმანულ რუსულ ენებზე...

